

ANÀLISI DE L'ESTAT DE CONSERVACIÓ DEL LITORAL

Municipi de Begur

Teresa Luque Barrull

Tutor: Josep Pintó Fusalba

Grau en Geografia, Ordenació del Territori i Gestió del Medi Ambient

Facultat de Lletres, Universitat de Girona

Juny del 2017

ÍNDIX

1. Introducció	2
Motivació.....	2
Objectius	3
2. Bases teòriques.....	4
2.1. Llei 28/1969 sobre Costes	4
2.2. Llei 22/1988 de Costes	5
2.3. Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988 de Costes	8
Modificació del Domini Públic Marítim –Terrestre.....	8
Modificació en les servituds.....	8
Modificació en concessions i propietats	9
2.4. Pla director urbanístic del sistema costaner	10
2.4.1. Objectiu generals	11
2.4.2. Àmbit territorial	11
2.4.3. Regim urbanístic del sòl	11
3. Metodologia	13
Àrea d'estudi	14
4. Resultats.....	16
Platges i cales del municipi de Begur	16
Platges i cales del sector nord	20
Reserva Marina de Ses Negres i platges i cales del sector centre.....	34
Platges i cales del sector sud.....	43
6. Conclusions.....	59
7. Bibliografia i Webgrafia	61
Bibliografia	61
Webgrafia.....	61

1. Introducció

Motivació

Sincerament, mai m'havia plantejat fer un treball de fi de grau sobre un tema de geografia, bàsicament, perquè en cap moment m'havia plantejat estudiar aquest grau. Per circumstàncies de la vida, vaig acabar cursant el Grau en Geografia, Ordenació del Territori i Gestió del Medi Ambient i, de mica en mica, he anat trobant moltíssimes raons per no abandonar el seu estudi.

El fet principal per interessar-me en aquesta disciplina és perquè engloba moltíssimes branques i temes, que fa de la geografia una disciplina essencial per tots aquells que volen viure acord amb el seu entorn i la història d'aquell lloc. Com diu Reclús (1906) "La Geografia és la Història en l'Espai, el mateix que la Història és la Geografia en el Temps". Així doncs, com a estudiant de geografia trobo essencial conèixer a fons part del meu territori i la seva evolució passada i futura.

En pocs anys, he pogut experimentar canvis molt grans en el meu entorn, noves dinàmiques territorials que han esdevingut en noves carreteres i noves urbanitzacions en alguns sectors i la desaparició o el despoblament en altres llocs. Una sèrie de canvis que si els mateixos joves som capaços de detectar i experimentar una certa nostàlgia, no ens podem ni imaginar què en pensen aquelles persones que porten tota la seva vida vivint-hi.

Aquests canvis flagrants s'han produït bàsicament pel factor econòmic i el factor turístic català i espanyol que se'n deriva. Actualment el turisme engloba un ventall d'oportunitats i de llocs molt grans però en els seus inicis, als anys seixanta, es basava especialment en el turisme de sol i platja. D'aquesta manera les costes i el litoral espanyol i català es van convertir en "una barrera de ciment, edificis i hotels amb moltes plantes i no precisament d'una gran qualitat ni bellesa arquitectònica" (Jiménez y Prats, 2006) i en el màxim atractiu turístic d'aquells anys, un atractiu que ha perdurat fins a l'actualitat.

Aquestes dinàmiques van provocar un fort increment de la població, a través d'un accelerat procés de moviment de la població de zones interiors cap a la costa i, com a conseqüència, una intensificació dels usos turístics, agraris, industrials, de transport i pesquers de les zones litorals. També hi trobaríem una degradació física i una desnaturalització del domini públic litoral, per la privatització d'alguns sectors del litoral. Aquesta sèrie de canvis van "encendre" una necessitat d'establir una sèrie de mesures que garantissin la conservació dels espais singulars sensibles al deteriorament.

Així doncs, l'any 1988, entra en vigor la "Ley 22/1988, de 28 de julio, de Costas" com a conseqüència de la insuficiència legislativa vigent en aquell moment amb la *Ley de*

Costas del 26 d'abril del 1969. D'aquesta manera la llei del 1988 segueix vigent amb una modificació del 2013 i una re-definició més específica de què es pot fer i què no en la zona litoral.

Sumant l'evolució soferta al llarg dels anys, les dècades i els segles i la implantació de la llei de costes amb l'última modificació, ens trobem davant de paisatges com a resultat, i diferents estats de conservació actuals. I justament, en aquest punt, és on centraré l'estudi del meu treball.

Al ser baix empordanesa, amant de la costa i ex-becària de l'Àrea de Medi Ambient de l'Ajuntament de Begur, he decidit centrar l'estudi en un espai pròxim a on visc (La Bisbal d'Empordà) i dedicar el treball al municipi de Begur, concentrant l'interès a saber quines dinàmiques han portat a la costa de Begur a ser el que és avui en dia i com es troba actualment.

Objectius

L'objectiu principal del treball és el d'avaluar l'estat de conservació actual de la costa del municipi, centrant-me en l'estudi i l'estat en que es troben les platges i les cales de Begur, basant-me en la Llei de costes del 1988 i la modificació del 2013.

Els objectius secundaris que pegen del principal són:

- Entrar més a fons en la normativa litoral de la Llei de Costes
- Conèixer les discordances entre "el que hauria de ser" i el que és en realitat
- Compliment del DPMT i de la Servitud de Protecció

2. Bases teòriques

2.1. Llei 28/1969 sobre Costes

El 26 d'abril del 1969 es va redactar la primera legislació oficial per part de l'Estat espanyol pel que fa a les costes, ja que fins aquell moment es regulava a partir de les lleis dels ports.

Així doncs la llei es va aprovar en plena època franquista, una època en que s'apostava per un model econòmic basat en el turisme com a principal font d'ingressos per tal de poder tirar endavant amb el desenvolupament industrial del país.

Com diu el pròleg de la llei *“la abundante legislación dispersa i fragmentaria, en contradicción patente unas con las otras imponen una regulación armónica y uniforme de la zona marítimo-terrestre”* (Ministerio de Trabajo, Industria y Trabajo, 1969). És a dir, davant de la gran quantitat de lleis que es contradieien entre elles, cal establir i sintetitzar en una llei l'espai marítim-terrestre.

La llei està dividida en dues parts: una primera part formada per 7 articles on es desenvolupen els béns del domini marítim i del seu ús i aprofitaments, i una segona composta per 14 articles més en els que s'especifiquen les competències administratives en el domini públic.

Tot seguit enumero els articles més importants intentant sintetitzar d'una forma entenedora la llei.

Al “TÍTOL I, Article primer”, s'especifica què es considera com a béns del domini públic:

- Les platges, entenent com a tals les riberes del mar o les ries formades per arenals o roquissars en superfície quasi planera, amb o sense vegetació
- Les zones marítim-terrestres, que és l'espai de les costes o fronteres marítimes on el mar arriba amb el seu onatge. També els marges dels rius fins on siguin navegables.
- El mar territorial que limita les costes amb les badies, ports, golfs...
- El sòl i el subsòl del mar territorial i del seu adjacent fins on sigui possible l'explotació dels seus recursos naturals

En el “TÍTOL I, Article quart”, s'expliquen les 3 servituds que es tenen en compte a la llei del 1969:

- La servitud de salvament recaurà sobre una zona de 20 m, on els propietaris podran plantar i sembrar, però no edificar sense una autorització pertinent.
- La servitud de vigilància litoral consta, en deixar obligatòriament una via continua de com a mínim 6 m a la línia de major plenamar.

En el “TÍTOL I, Article setè” es comenta el tema de les concessions i autoritzacions. En cap dels béns declarats com a domini públic es podran executar obres de qualsevol classe ni aprofitaments especials sense una concessió o autorització pertinent.

Al llarg del TÍTOL II sobre competències administratives en relació al domini públic, es van nomenant tots els ministeris que es troben relacionats amb afers de les costes, i quin ministeri s’encarrega de cada una de les coses que conformen la costa. Parla de les competències del Ministeri de la Marina, el Ministeri d’Obres Públiques, el Ministeri de Comerç, el Ministeri d’Educació, el Ministeri d’Educació, el Ministeri de Ciència i Cultura, el Ministeri d’Agricultura, el Ministeri d’Informació i Turisme i el Ministeri d’Hisenda. També es citen diverses tasques de les quals s’hauran de fer càrrec els Ajuntaments.

2.2. Llei 22/1988 de Costes

En quedar-se obsoleta la Llei del 1969, es decideix aprovar el 28 de juliol del 1988 una nova llei que faci front als problemes de la pressió urbanística del litoral espanyol i la intensificació d’usos turístics, agrícoles, industrials, de transport, pesquers, entre altres. Neix amb l’objectiu de regular, protegir i gestionar la utilització del domini públic marítim-terrestre, per tal de reduir l’antropització o privatització del litoral, per protegir els valors naturals i culturals, i assegurar l’ús i l’oci públic.

De manera clara, s’anuncien les finalitats d’aquesta llei (Ministerio de Obras Públicas y Urbanismo, 1988):

“La actuación administrativa sobre el dominio público marítimo-terrestre perseguirá los siguientes fines:

- a) Determinar el dominio público marítimo-terrestre y asegurar su integridad y adecuada conservación adoptando, en su caso, las medidas de protección y restauración necesarias.*
- b) Garantizar el uso público del mar, de su ribera y del resto del dominio público marítimo-terrestre, sin más excepciones que las derivadas de razones de interés público debidamente justificadas.*
- c) Regular la utilización racional de estos bienes en términos acordes con su naturaleza, sus fines y con el respeto al paisaje, al medio ambiente y al patrimonio histórico.*
- d) Conseguir y mantener un adecuado nivel de calidad de las aguas y de la ribera del mar. “*

Tot seguit sintetitzo els trets més importants de la llei del 1988:

En l’Article 3 s’especifica quins béns es consideren com a domini públic:

- La ribera del mar les rieres, inclosa la zona marítim-terrestre, zones de maresmes, albuferes i aiguamolls i també les platges (les quals ja consten com a bé públic en l'article 32 de la Constitució).
- El mar territorial i les aigües interiors, amb el sòl i el subsòl d'aquest.
- Els recursos naturals de la zona econòmica i la plataforma continental.

En el següent, Article 4, s'especifica què pertany al domini públic marítim-terrestre (DPMT):

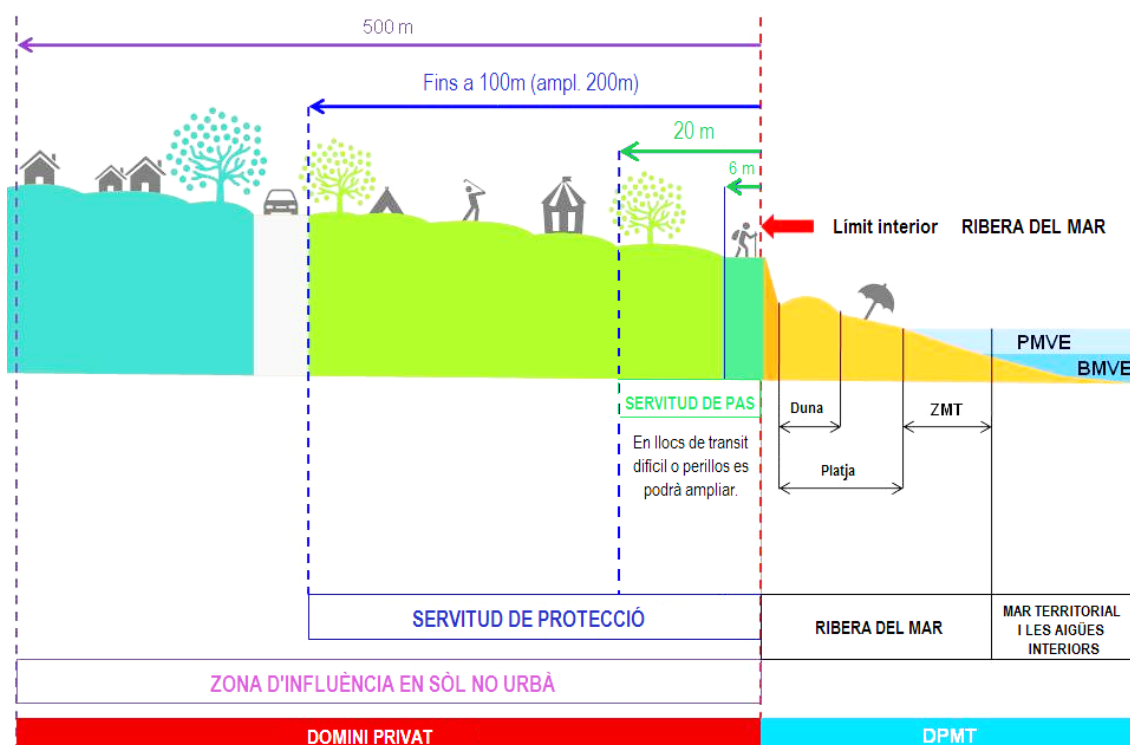
- El dipòsit de materials per part del mar o la seva retirada
- El terreny guanyat pel mar per acció directa/indirecte d'obres i també els terrenys envaïts per mar.
- Els terrenys adjacents a la ribera del mar i els Illots en aigües interiors i mar territorial.
- Els ports i les instal·lacions portuàries

En el "TÍTULO II, CAPÍTULO II: Servidumbres legales" s'especifiquen molt detalladament els 3 tipus de servituds que podem trobar, i que renova aquelles que es proposaven el 1969:

- Servitud de protecció (Article 23 - 26) → 100 m + 100 m opcional
Zona de 100 m a partir del límit interior de la riba del mar. Es podrà ampliar fins a 100 m més si es creu necessari. En aquesta zona es podran realitzar cultius i plantacions. En els primers 20 m es podran deixar temporalment objectes i materials de mar i per operacions de salvament marítim. També es permeten obres i instal·lacions que prestin un servei necessari per a l'ús del DPMT. Estan prohibides les edificacions d'ús residencial, la construcció o modificació de vies de transport interurbà o de gran intensitat. També el pas de línies elèctriques d'alta tensió. Abocar residus sòlids, escombraries o aigües residuals.
- Servitud de trànsit/de pas (Article 27) → 6 m + 14 m si és necessari
Zona de 6 m a partir del límit interior del mar que s'haurà de deixar sempre pel pas públic de vianants i pels vehicles de vigilància i salvaments. En llocs de transit difícil o perillós es podrà ampliar la zona fins a 20 m. Aquesta zona podrà ser ocupada per passejos marítims o obres de domini públic marítim-terrestre.
- Servitud d'accés al mar (Article 28)
Els plans estableixen que els accessos al mar i las zones d'aparcament es trobaran fora del domini marítim-terrestre. En les zones urbanes i urbanitzables hi haurà d'haver una distància de 500 m com màxim entre els accessos per a cotxes. I pels accessos dels vianants una distància de 200 m.

En el “TITULO II, CAPITULO IV: Zona d’influència, Article 30” es continua especificant aquelles zones més pròximes al domini públic marítim-terrestre:

- Es determina una zona de com a mínim de 500 m a partir del límit interior de la riba del mar
- En zones on es pugui arribar a la platja amb automòbil, s’haurà de reservar sòl per aparcament suficient com perquè no es faci servir la zona de servitud de trànsit.
- Les construccions s’hauran d’adaptar a la legislació urbanística. No es podran construir edificis pantalla, ni edificacions que facin que la densitat d’edificació sigui superior a la mitjana del terme municipal respectiu

Imatge 2.1.: Béns de domini públic-terrestres i servituds legals en la llei de costes del 1988.

Pel que fa al tema de concessions, trobem diversos articles dins del “TITULO III, CAPITULO V: Concesiones”:

- Les concessions mai podran ser més llargues de 30 anys (Article 66)
- Els béns expropiats s’incorporaran en el DPMT (Article 69)
- Les concessions no es podran registrar dins del Registre de Propietat (Article 70)
- Les concessions no es podran ni comprar ni vendre. En cas de defunció, els que vulguin seguir amb la casa hauran d’avisar-ho abans del termini d’un any, si no s’entendrà que renunciïn a la concessió. (Article 70)

2.3. Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral i de modificació de la Llei 22/1988 de Costes

La llei que regeix avui en dia el litoral, i així la zona d'estudi, és la Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral, que seria una modificació de la Llei 22/1988 de Costes.

Tot seguit una breu descripció dels canvis que ha comportat aquesta modificació del 2013.

Modificació del Domini Públic Marítim –Terrestre

Amb aquest últim canvi ens trobem amb una modificació d'uns dels pilars fonamentals de la Llei de costes, que és determinar què s'entén per DPMT. Així doncs, modificant el significat d'aquest, hi ha molts espais que es troben exclosos actualment del DPMT que abans si es consideraven dins del DPMT.

A la Llei del 1988 i, s'entenia el domini públic com "l'espai comprès entre la línia de baixamar escorada o màxima viva equinoccial, i el límit fins a on arriben les onades en els majors temporals coneguts" [Real Decret 1471/1989], però en la modificació del 2013 s'afegeixen uns "criteris tècnics" que seran els que determinaran on hi haurà el límit del DPMT.

D'aquesta manera, amb la nova definició del DPMT, s'exclouen determinades zones que fins aquell moment si estaven incloses en el domini públic:

- Els terrenys baixos que s'inunden com a conseqüència del flux i reflux de les mareas, de les onades o de la filtració de l'aigua del mar.
- Aquells terrenys que siguin inundats artificialment i controladament, com a conseqüència d'obres o d'instal·lacions realitzades a aquest efecte, sempre que abans de la inundació no fossin de domini públic i sempre que no siguin navegables.
- Les dunes, o parts d'elles, que no resultin necessàries per "garantir l'estabilitat de la platja i la defensa de la costa".
- S'exclouen aquells nuclis de població d'edificacions residencials anteriors al 1988 i històricament consolidats.

Modificació en les servituds

Segons la Llei del 1988, la servitud de protecció era aquella franja de 100 m que es deixava a partir del límit interior de la riba del mar i que es podia ampliar fins a 100 m més si es creia necessari. A més a més, aquest espai estava destinat a serveis i equipaments públics, construccions permeables i amb un dret molt limitat a la propietat privada.

Amb la modificació es permet reduir de 100 m a només 20 m la zona de protecció, podent construir 80 m més a prop de la costa i en llocs amb un risc d'inundacions més

elevat. En aquesta nova disposició s'inclou la possibilitat que en els següents dos anys des de l'entrada en funcionament de la modificació, els ajuntaments ampliiïn l'aplicació d'aquest règim als altres nuclis o àrees que no estiguin classificats com a sòl urbà però reuneixin alguns d'aquets requisits:

- En municipis amb planejament, els terrenys que comptin amb accés rodat, abastiment d'aigua, evacuació d'aigües residuals i subministrament d'energia elèctrica i estiguin consolidats per l'edificació en almenys un terç de la seva superfície, o bé, en absència d'algun dels requisits esmentats, estiguin compresos en àrees consolidades per l'edificació com a mínim en dues terceres parts de la seva superfície.¹
- En municipis sense planejament, els terrenys que, o bé compten amb accés rodat, abastiment d'aigua, evacuació d'aigües residuals i subministrament d'energia elèctrica i estiguin consolidats per l'edificació en almenys un terç de la seva superfície, o bé, en absència d'alguns dels requisits esmentats, estiguin compresos en àrees consolidades per l'edificació com a mínim en la meitat de la seva superfície.²

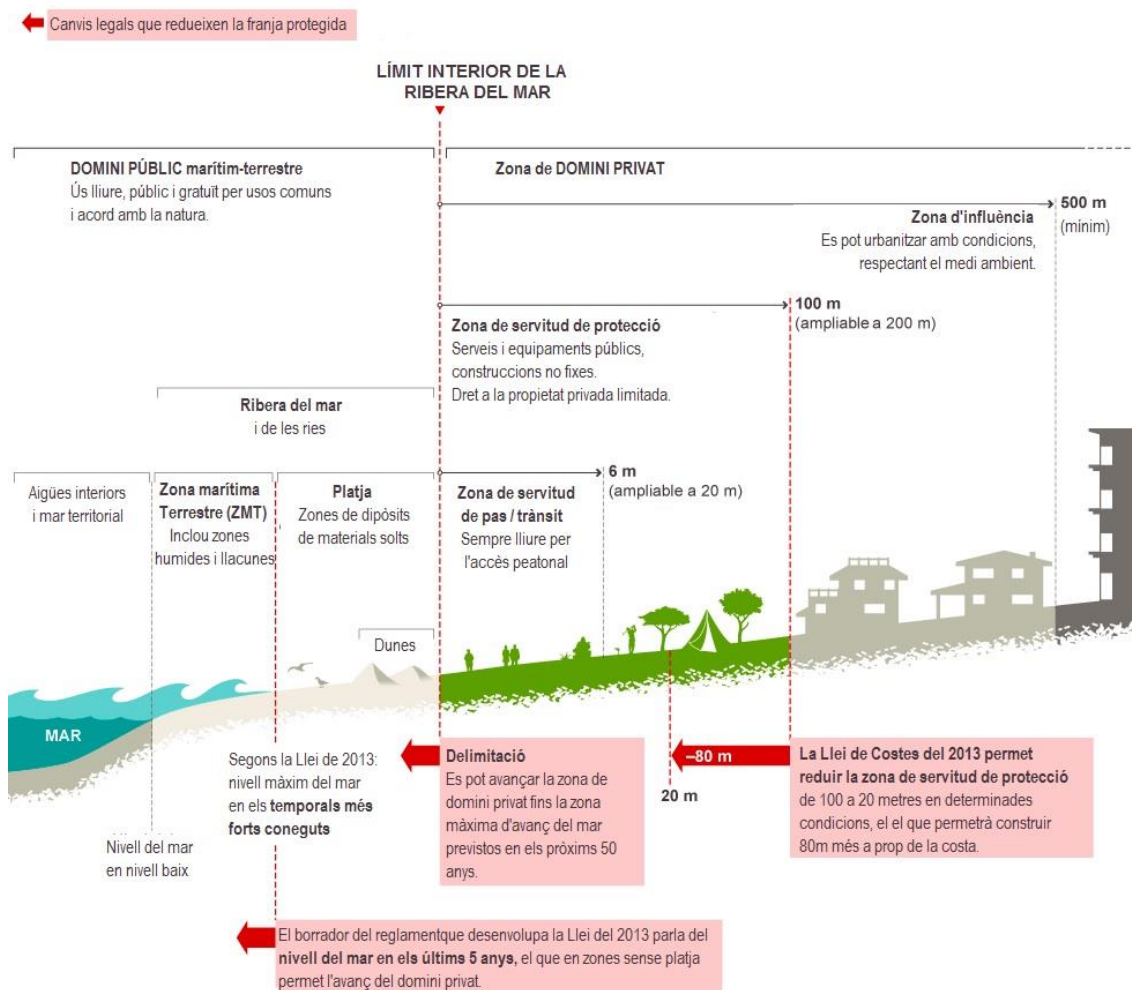
Modificació en concessions i propietats

A la Llei de Costes del 1988 s'oferien 30 anys de concessió a les propietats que estaven dins el DPMT que es podia ampliar fins a 30 anys més si es sol·licitava correctament. Un cop passaven els 60 anys, la propietat passava ser de l'estat per trobar-se ubicada en el DPMT i d'aquesta manera es podia enderrocar si es considerava convenient. Amb la modificació les concessions passen a ser de 75 anys, augmentant encara més l'estada a primera línia de mar i "tirant per terra" l'objectiu de la Llei del 1988 que pretenia recuperar gran part del litoral a través del domini públic.

També varia la manera de transmetre una concessió a algú altre. Amb la Llei del 1988 no es permetia la compra-venda d'una propietat amb concessió, només per defunció i amb un marge d'un any per reclamar. Amb la modificació del 2013, "es permet la transmissió per causa de mort i entre vius de les concessions. En el primer cas s'amplia el termini de notificació que han de fer els drethavents per poder subrogar-se en la concessió d'un a quatre anys" (BOE, 2013).

¹ Disposició transitòria primera 1a de la Llei 2/2013

² Disposició transitòria primera 1b de la Llei 2/2013

Imatge 2.2.: Esquema de les modificacions establertes per la Llei 2/2013 en vers la Llei 22/1988.

2.4. Pla director urbanístic del sistema costaner

“Esclaus i pirates, pescadors i guerrers, mercaders i fabricants, turistes i estiuejants, mariners esforçats, han contemplat una vegada i una altra el nostre litoral”

Joaquim Nadal i Farreras

(Conseller de Política Territorial i Obres Públiques i Portaveu del Govern, en el període 2003-2010)

Si ens centrem en el litoral del territori català, a part de la Llei 2/2013 de protecció i ús sostenible del litoral explicada anteriorment, també es troba pel Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner (PDUSC) redactat el 2005. La primera estableix què es considera com a domini públic i estableix una normativa de servituds i recomanacions.

El PDUSC, en canvi, es centra en una escala més detallada, catalogant els sòls costaner del litoral català i establint una normativa per assolir uns objectius.

2.4.1. Objectiu generals

L'objectiu principal es troba clarament especificat al principi del llibre (Departament de Política Territorial i Obres Públiques, 2006): "El Pla es proposa ser un instrument normatiu per protegir i posar en valor el litoral català, ordenant el desenvolupament urbanístic i evitant, sempre que sigui possible, la urbanització dels espais costaners que es troben encara lliures d'ocupació".

Es persegueix amb això una sèrie d'objectius particulars:

- Impedir la consolidació de barreres urbanes entre els espais interiors i els del sistema costaner
- Protegir els valors dels espais costaners: ambientals, paisatgístics, culturals, científics, agrícoles, forestals, ramaders o per raó de llurs riqueses naturals
- Preservar del procés de transformació urbanística els espais costaners afectats per riscos naturals o antròpics
- Garantir l'efectivitat de les limitacions o servituds per la protecció del domini públic marítim-terrestre
- Millorar la qualitat de vida per raó de la funcionalitat dels espais costaners com a àmbits d'interrelació entre la societat i la natura: des del manteniment d'un recurs turístic bàsic i des del recolzament de la biodiversitat, en connectar els espais de l'interior amb els del litoral.

2.4.2. Àmbit territorial

Compren una franja de 500 m d'amplada aplicada en projecció horitzontal terra endins. L'àmbit territorial en la fase inicial es va centrar en 44 sectors de sol urbanitzable delimitat (UD) sense pla parcial resolt definitivament, en un total de 28 municipis on Begur es troba inclòs. Begur es va incloure dins del Sector 12 amb la zona de Sa Riera.

2.4.3. Regim urbanístic del sòl

El PDUSC inclou dos grans àmbits territorials, les unitats territorials de regulació de sòl costaner (UTR-C) i les unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR – CE).

"Les unitats territorials de regulació de sòl costaner: són els àmbits delimitats en els plànols d'ordenació del PDUSC-1 que, dintre i fora de la franja de 500 metres d'amplada abasten sòl classificat com a no urbanitzable, inclòs o no en el PEIN, i també sòl actualment classificat com a sòl urbanitzable no delimitat, sense Programa

d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigents. La classe i categoria del sòl inclòs en les unitats territorials de regulació de sòl serà la de sòl no urbanitzable costaner".³

"Les unitats territorials de regulació de sòl costaner especial: són els àmbits delimitats en els plànols d'ordenació identificats amb la clau UTR-CE classificats com a sòl no urbanitzable i com a sòl urbanitzable no delimitat, sense programa d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigents, situats dintre i fora de la franja de 500 metres d'amplada que no han de passar a ser necessàriament classificats pel planejament urbanístic general com a sòl no urbanitzable costaner". Es considerarà sòl costaner especial.⁴

2.4.3.1. Sòl no urbanitzable costaner

El sòl no urbanitzable costaner correspon amb el sòl no urbanitzable, inclòs o no en el PEIN i el sòl urbanitzable no delimitat. Aquests, per tant, no podran ser urbanitzats.

- Sòl no urbanitzable costaner 1 (NU-C1), sòl no urbanitzable sense Programa d'actuació urbanística amb un valor intrínsec i per la seva capacitat de connectar els àmbits litorals amb els de terra endins.
- Sòl no urbanitzable costaner 2 (NU-C2), sòl no urbanitzable sense Programa d'actuació urbanística, més pròxima a la ribera del mar dintre la franja de 500 m, i que per la seva posició, s'han de regular els seus usos per garantir el compliment del Pla.
- Sòl no urbanitzable costaner 3 (NU-C3), sòl no urbanitzable sense Programa d'actuació urbanística situat fora de la franja dels 500 m, però dins de l'àmbit d'influència de l'espai costaner.
- Sòl no urbanitzable inclòs en el PEIN (NU-CPEIN), que es caracteritza fonamentalment per tractar-se d'un sòl que gaudeix d'una especial protecció i que ha de ser incorporat en aquesta categoria.

2.4.3.2. Sòl costaner especial

Correspon al sòl no urbanitzable i urbanitzable no delimitat sense Programa d'actuació urbanística o Pla parcial de delimitació vigent, inclòs en les unitats territorials de sòl costaner especial. Aquestes unitats territorials de regulació de sòl costaner especial (UTR-CE), es troben regits per la Llei d'urbanisme 2/2002 per a sòl no urbanitzable.

³ Article 5 del Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner del 2005 (p.30)

⁴ Article 6 del Pla Director Urbanístic del Sistema Costaner del 2005 (p.30)

3. Metodologia

Es podria distingir la metodologia en dues tipologies, una primera més teòrica i de recerca d'informació i una segona més pràctica i de treball de camp.

En la primera tipologia, la més teòrica, s'ha utilitzat com a guia la Llei de Costes vigent, per tal d'avaluar el compliment o no d'aquesta i l'estat de conservació que es troba el litoral de Begur. S'ha de dir que pot haver-hi algunes "irregularitats" que tinc en compte que poden disposar de concessions però és impossible accedir a aquesta informació. D'aquesta manera analitzo el que es pot i el que no es pot fer segons la llei.

Juntament amb la normativa, també utilitzo tota mena de cartografia digital i ortofotomapes (ICGC, 2017), a diferents escales i de diverses tipologies per tal d'elaborar mapes que sintetitzin i representin la realitat. A cada un dels ortofotomapes marcaré les servituds de protecció, el DPMT (Ministerio de Agricultura y Pesca, Alimentación y Medio Ambiente, 2017) i les possibles irregularitats que hi trobem.

Pel que fa al treball de camp, es va dur a terme durant varis dies d'abril i maig del 2017. Vaig recórrer tot el camí de ronda gràcies a mapes i ortofotomapes on tenia marcades les irregularitats que havia de fotografiar i documentar. Anar *in situ* als llocs és una manera de veure de primera mà les construccions establertes en les platges i poder fer una fitxa personalitzada per cada una de les platges que conformen el litoral del municipi de Begur. També de fer fotografies a les diverses platges i a les irregularitats que hi podem trobar. Així doncs, tots les mapes i fotografies que venen a continuació són d'elaboració pròpia.

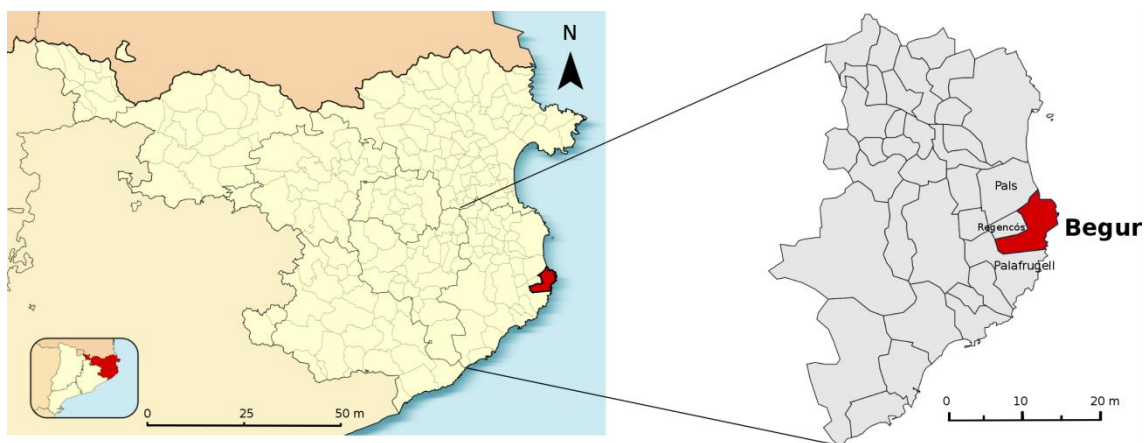
Finalment, per tal de sintetitzar tota la informació, ho faré a partir de la següent fitxa individual per cada platja/cala:

Nom de la platja	
Dimensions	Ortofotomapa amb les servituds i el DPMT Imatges del treball de camp i de les irregularitats
Superfície	
Localització i descripció	
Tipus de sòl	
Serveis	
Irregularitats	

Àrea d'estudi

Seguidament exposo detalladament l'àrea d'estudi, ja que fins ara m'he basat en lleis en l'àmbit espanyol o català. Concretament em centraré en les platges que es troben en el municipi de Begur.

El terme municipal de Begur té una extensió lleugerament superior als 20 km² i es situa al centre de la franja litoral de la comarca del Baix Empordà. Ocupa gairebé tot el massís de Begur, zona muntanyosa litoral on abunden els penya-segats. Limita al sud amb el municipi de Palafrugell. Al sud-oest amb el de Regencós i a l'oest i al nord amb el municipi de Pals.

Imatge 3.1.: Localització del municipi de Begur.

Es tracta d'un municipi orogràficament i socialment complex. Orogràficament perquè no és un territori planer, s'uneixen trams de costa baixa, costa rocosa amb penya-segats, turons, zones més planeres, zones de grans pendents... Per l'altre costat socialment complex, ja que Begur no es troba unificat en un centre, sinó que es troba subdividit en urbanitzacions amb accessos força limitats

L'economia tradicional dels pobladors de Begur (Costa, 1993) ha estat la pesca, i al voltant d'ella es va formar una imatge clàssica de l'entorn: les botigues o magatzems a la platja servien per a guardar els estris dels pescadors i on la família, que habitava a dalt del poble, baixava a fer-hi delicioses arrossades de peix, caça i marisc. Encara trobem persones grans que recorden Begur amb una imatge inesborrable d'aquestes vivències, que el preu de la modernitat ha fet irrepetibles.

La crisi industrial de principi del segle XX, afegida a la davallada del coral i la vinya (afectada per la fil·loxera) va fer que es replantegessin a quines fonts de recursos podia optar Begur per tirar endavant. A la segona dècada del segle van començar a aparèixer projectes en zones verges i la creació de la Societat d'Atracció de Forasters (1914), amb la finalitat d'atreure el turisme. Al febrer del 1964, amb la guerra civil espanyola més allunyada i a conseqüència de la nova embranzida turística, arriba a l'Ajuntament

de Begur la proposta de crear un Parador Nacional de Turisme a Aiguablava, per part del *Ministerio d'Informacion y Turismo*. I així es va fer, avui és realitat.

Qui hauria dit que el poble de Begur descrit per Salvador Rurich al segle XIX passaria a ser el que és actualment:

“El lugar más tristes y poco atrayente de todas las playas begurenses. En efecto, así era según mis recuerdos, ello era debido a casi todo el territorio estaba cubierto de olivos, cuyos follaje gris i triste empañaba las bellezas naturales del paisaje. Fué un lugar casi deshabitado”

Actualment Begur es pot considerar un poble de nit i dia pel que fa a l'hivern i a l'estiu. Segons l'Idescat, la població fixa és de gairebé 4.000 habitants, però a l'estiu pot arribar als 35.000. La gran majoria s'allotgen en cases de segona residència, ja que no hi ha tanta quantitat de places hoteleres (981 places) ni de càmping (909 places)⁵.

Com ja he citat anteriorment, es tracta d'un municipi amb una orografia força complexa, ja que està situat al capdamunt del Massís de Begur, amb el cim de Son Rich de 323 m al sud de la vila. Aquest massís arriba ben bé a primera línia de mar, originant penya-segats de gran altitud, característics de la Costa Brava. Entre aquests penya-segats trobem un reguitzell de platges i cales caracteritzades per l'aigua cristal·lina que seran explicades a continuació.

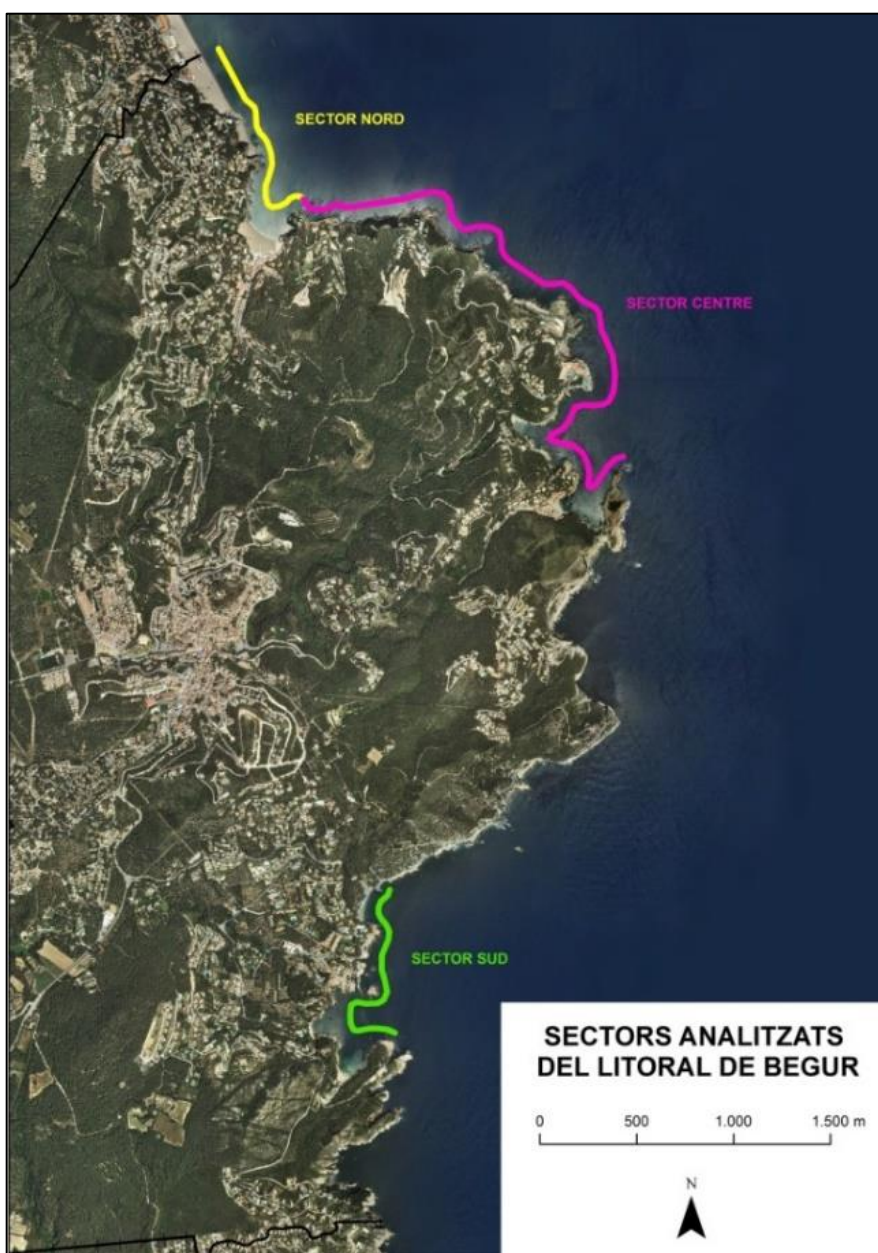
⁵ Dades del 2016 de l'Institut d'estadística de Catalunya.

4. Resultats

Platges i cales del municipi de Begur

Així doncs, recorrent la costa del municipi de nord a sud podem trobar tot un seguit de platges i cales, que formen part de la “Unitat de paisatge litoral” de Muntanyes de Begur.

Per tal d’organitzar millor l’anàlisi del litoral de Begur, he dividit la seva costa en 3 sectors: sector nord, sector centre i sector sud [Imatge 3.2.].

Imatge 3.2.:

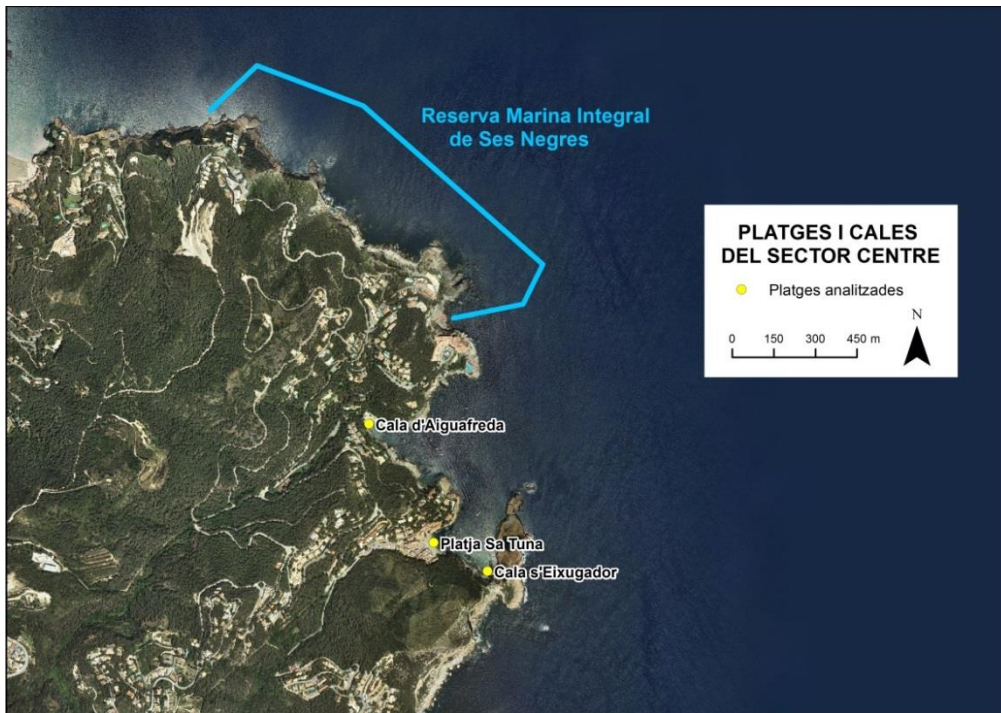
Ortofotomapa de la costa de Begur, diferenciant els 3 sectors que divideixo el litoral. Font: elaboració pròpia.

Primerament trobem el sector nord [Imatge 3.3.], format per la Platja del Racó, frontissa amb el municipi de Pals, una de les més àmplies de Begur i d'on es poden veure perfectament les Illes Medes. Tot seguit trobem la Cala Moreta i la Cala d'Illa Roja, una cala nudista de renom internacional, caracteritzada per tenir una illota rocosa vermella com amfitriona. A continuació un parell de cales sense irregularitats, la Cala del Caganer del Duc i la Cala del Rei, i de seguit la platja de Sa Riera. Aquesta és una de les més grans del municipi i la més propera al poble. El seu nom prové d'un torrent que divideix la platja en dos, conservant el caràcter tradicional i proporcionant diverses activitats esportives i turístiques.

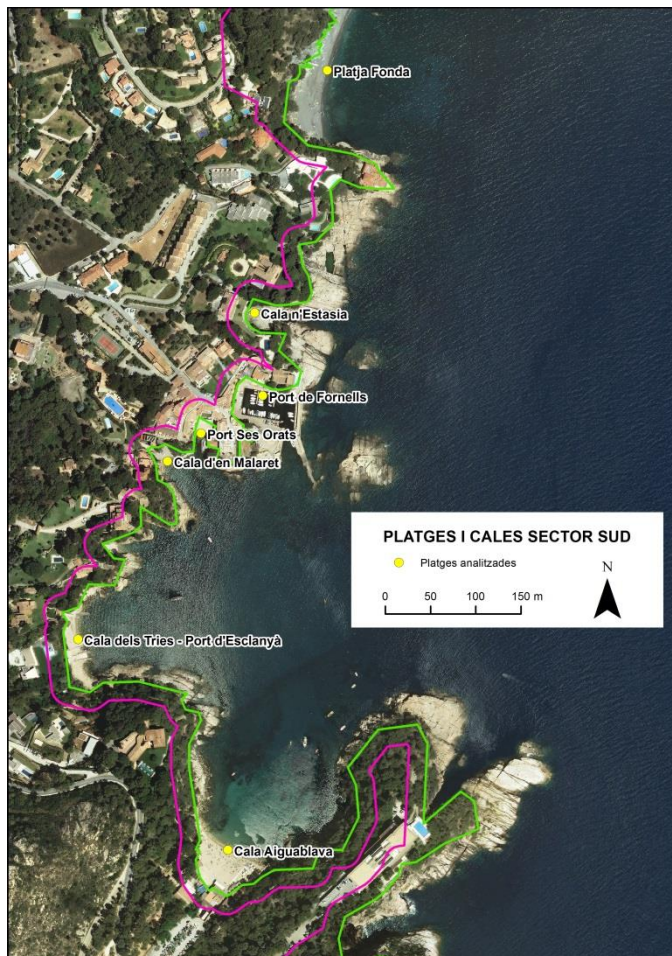

Imatge 3.3.: Ortofotomapa amb la localització de les platges i cales del sector nord del municipi de Begur.

Abans d'arribar al sector centre [Imatge 3.4.] trobem la Reserva marina de Ses Negres, creada l'any 1993, de gairebé 2 quilòmetres de llarg. Tot seguit, les cales d'Aiguafreda i de Sa Tuna. La primera es troba protegida pel puig Rodó i disposa d'un petit moll i una zona de pícnic. Pel que fa a la segona, Sa Tuna, es tracta d'una cala molt tancada i amb un accés difícil entre les roques. Seguidament la platja de s'Eixugador.

Imatge 3.4.: Ortofotomapa amb la localització de les platges i cales del sector nord del municipi de Begur. També s'inclou la Reserva Marina Integral de Ses Negres.

Finalment en l'últim grup, el del sud, trobem en primer terme la Platja Fonda, situada just al peu del Cap de Begur, encaixada entre penya-segats, amb sorra gruixuda i fosca. Seguidament les cales de Fornells, que agrupa un total de 3 cales; la cala de n'Estasia, el Port de Ses Orats i la cala d'en Malaret; i el Port d'Esclanyà o Cala dels Tries. La sorra d'aquestes no és gaire fina però tampoc és molt gruixuda. Finalment trobem la platja d'Aiguablava, de poca fondària amb sorra fina i clara.

Imatge 3.5.: Ortofotomapa amb la localització de les platges i cales del sector sud del municipi de Begur.

Així doncs hi ha un total de 15 platges i cales que he tingut en compte al llarg del meu recorregut. En principi les fitxes es centraran en les platges/cales que tenen irregularitats però també citaré aquelles que no en tenen, per fer tot el litoral sense salts. En color verd estaran marcades aquelles que no tenen irregularitats, i en vermell aquelles que sí.

Platges i cales del sector nord

Així doncs, dono pas a les fitxes individualitzades de les platges del sector nord.

En aquest apartat, ja em dedico detalladament amb cada una de les platges del sector nord i la interacció dels elements antròpics amb el DPMT i la Servitud de Protecció. Com es veu al mapa, trobem 2 tipus de platges i cales, unes marcades amb verd i unes altres en vermell.

Com he explicat anteriorment, les marcades en color verd són aquelles que no es troben alterades per l'acció antròpica i que el DPMT i la Servitud de Protecció és respecte. Els punts vermells, en canvi, ens alerten de possibles irregularitats en el DPMT o bé en la servitud de protecció. [Imatge 5].

Imatge 3.6.: Ortofotomapa que inclou les platges i cales sense problemàtiques, les platges i cales amb irregularitats i també les línies que marquen el DPMT i la Servitud de Protecció.

Nom	PLATJA DEL RACÓ
Dimensions 400 m de longitud x 65 m d'amplada	
Superfície 26.000 m ² (2,6 ha)	
Localització i descripció <p>Està situada a l'extrem sud de la platja gran de Pals, sense cap límit divisor i entre els dos municipis. Es tracta d'una platja semi-urbana, ja que disposa de restaurants i apartaments a tocar de la sorra. És molt freqüentada quan comença a fer bon temps.</p> <p>Certa deixadesa pel que fa a les pilones de formigó que marquen el DPMT, ja que la majoria es troben trencades, arrancades o desfigurades.</p>	
Tipus de sòl Sorra fina daurada.	
Serveis Disposava d'aparcament anual, amb pagament a l'estiu. També de restaurants i bars a la rodalia.	<p><i>Imatge 3.7.: Ortofotomapa de la Platja del Racó.</i></p>

Irregularitats

Terrassa que està situada dins del DPMT fora de temporada estiuenca. Només es permeten elements en el DPMT que siguin desmuntables i temporals. [Imatge 3.8.]

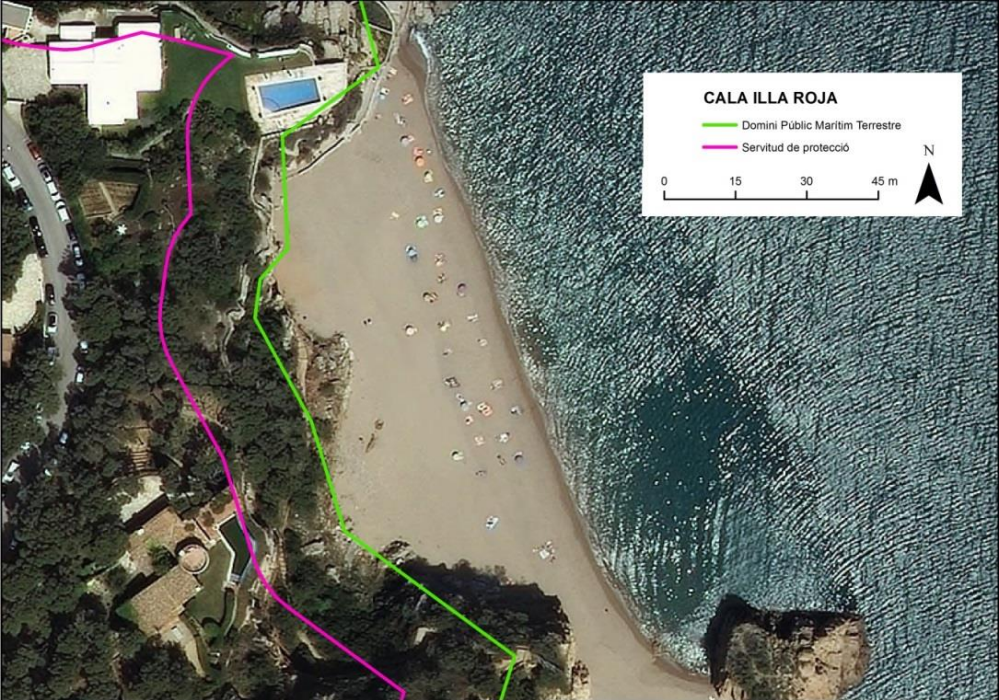

Imatge 3.8.: Terrassa del Restaurant Mar Blau que incompleix la normativa.

A tenir en compte

Deixadesa i poca visualització de les pilones que delimiten el DPMT.

Imatge 3.9. i 3.10.: Estat actual de les pilones del DPMT.

Nom	CALA MORETA		
Dimensions 152 m de longitud x 32 m d'amplada			
Superfície 4.864 m ² (0,5 ha)			
Localització i descripció <p>Cala que es troba després de la Platja del Racó i força concorreguda pel pas del camí de ronda direcció Sa Riera. És una cala aïllada entre penya-segats, i amb les urbanitzacions mitjanament allunyades.</p> <p>Tot i tenir una piscina molt a prop de la platja [Imatge 3.13.], no supera el DPMT i per tant no es considera "Irregularitat".</p>			
Tipus de sòl Sorra fina daurada.			
Serveis No n'hi ha.			
Irregularitats Cap.			<p><i>Imatge 3.12. i 3.13.: a la de l'esquerra la platja Moreta vista des del camí de ronda i a la segona imatge la piscina que es veu a l'ortofotomapa.</i></p>

Nom	CALA DE ILLA ROJA
Dimensions 43 m de longitud x 25 m d'amplada	 <p>The image is an aerial photograph of a coastal area. A red polygon outlines an irregularly shaped area. A green line follows the coastline, and a pink line follows a path through the area. A legend in the top right corner identifies these as 'Irregularitats' (red), 'Domini Públic Marítim Terrestre' (green), and 'Servitud de protecció' (pink). A scale bar shows 0, 25, 50, and 75 meters, and a north arrow is present.</p>
Superfície 1.075 m ² (0,1 ha)	
Localització i descripció Platja situada al nord del municipi de Begur, següidament de Cala Moreta. S'ha format a partir d'un petit tómbol de color vermellós, que dóna nom a la platja. És una platja aïllada entre penya-segats, el seu únic accés és a través del camí de ronda. Té alguns habitatges coronant els penya-segats.	
Tipus de sòl Sorra fina daurada.	
Serveis No n'hi ha.	<i>Imatge 3.14.: Ortofotomapa de la Cala de Illa Roja</i>

Irregularitats

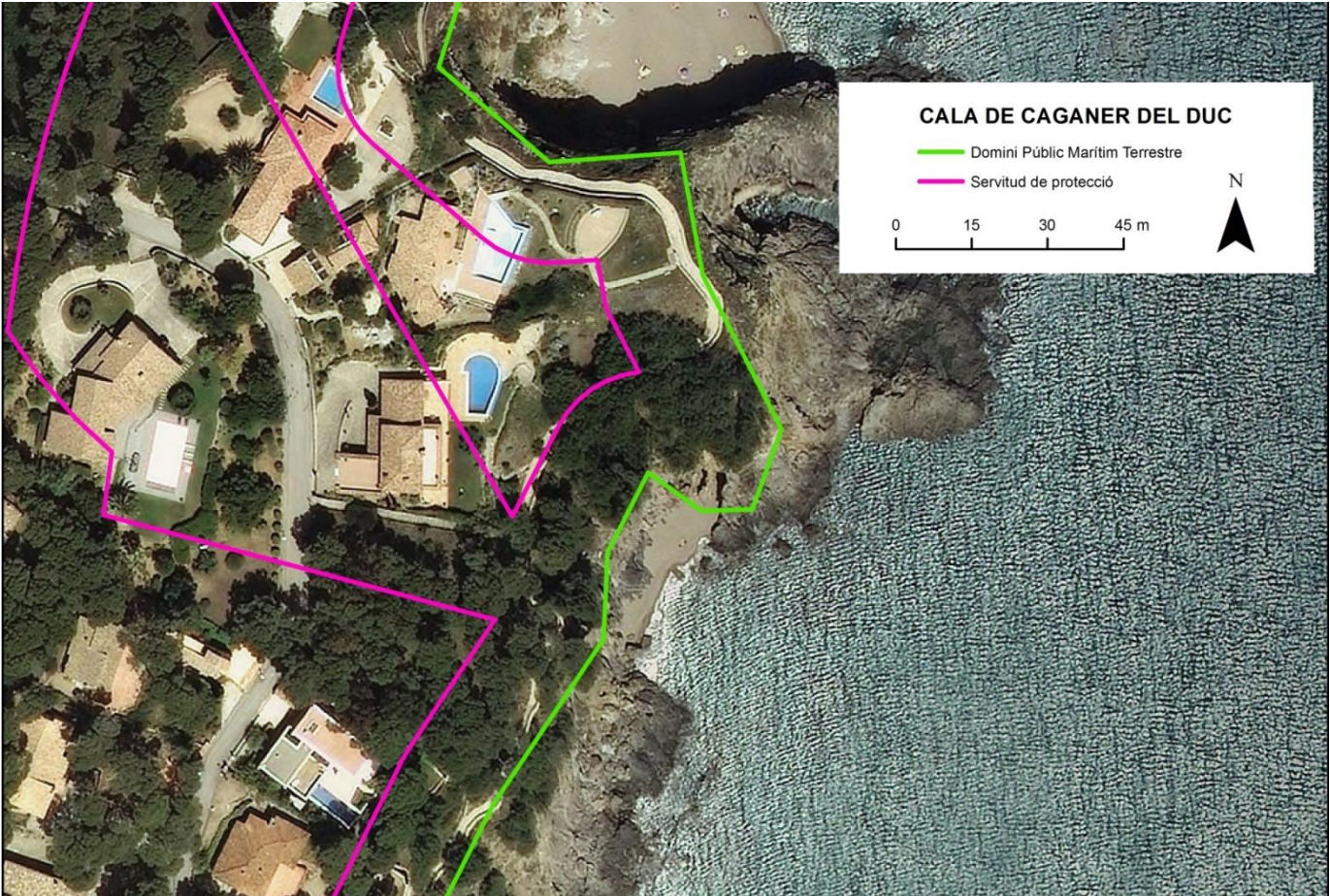
Sospitós límit de protecció (o un fallo tècnic en la digitalització) que acaba englobant una urbanització dins de la servitud de protecció.

Si la línia de servitud de protecció està correcta, hi trobaríem una irregularitat força greu en el conjunt de la urbanització. Com diu la Llei de costes, estan prohibides les edificacions d'ús residencial en aquesta zona.

A més a més en aquest cas no només seria un habitatge sinó un conjunt.

Imatge 3.15.: Els dos habitatges que es veuen des del camí de ronda i que es troben més a prop de la costa incomplint la normativa de no poder haver-hi habitatge en la servitud de protecció.

Nom	CALA DE CAGANER DEL DUC
Dimensions 30 m de longitud x 8 m d'amplada	
Superfície 240 m ²	
Localització i descripció Cala situada en el sector nord, després de la platja de l'Illa Roja. Es tracta d'una cala aïllada en certa manera ja que l'únic accés és a peu pel camí de ronda.	
Tipus de sòl Bàsicament roquissar.	
Serveis No n'hi ha.	

Imatge 3.16.: Ortofotomapa de la Cala de Illa Roja

Irregularitats

La mateixa problemàtica de la fitxa anterior, ja que es troba entre les dues cales. Hi ha un sospitós límit de protecció (o un fallo tècnic en la digitalització) que acaba englobant una urbanització dins de la servitud de protecció.

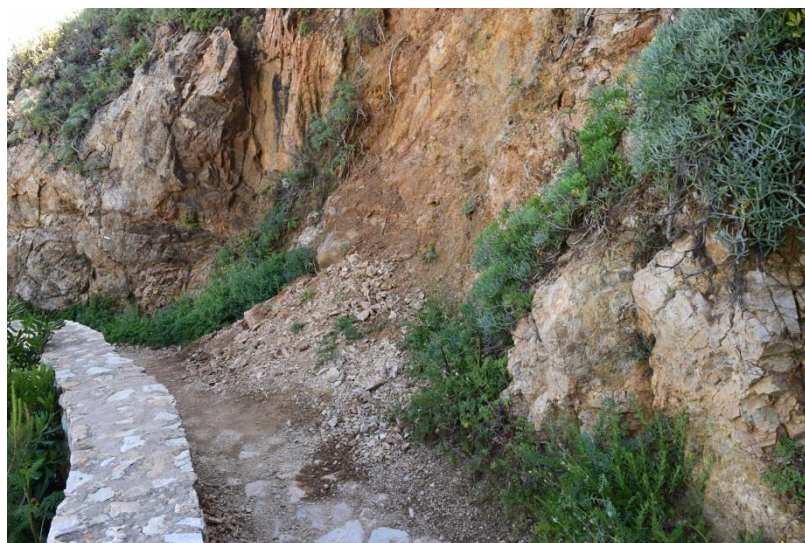
Si la línia de servitud de protecció està correcta, hi trobaríem una irregularitat força en el conjunt de la urbanització. Com diu la Llei de costes, estan prohibides les edificacions d'ús residencial en aquesta zona.

A més a més, en aquest cas, no només seria un habitatge sinó un conjunt.

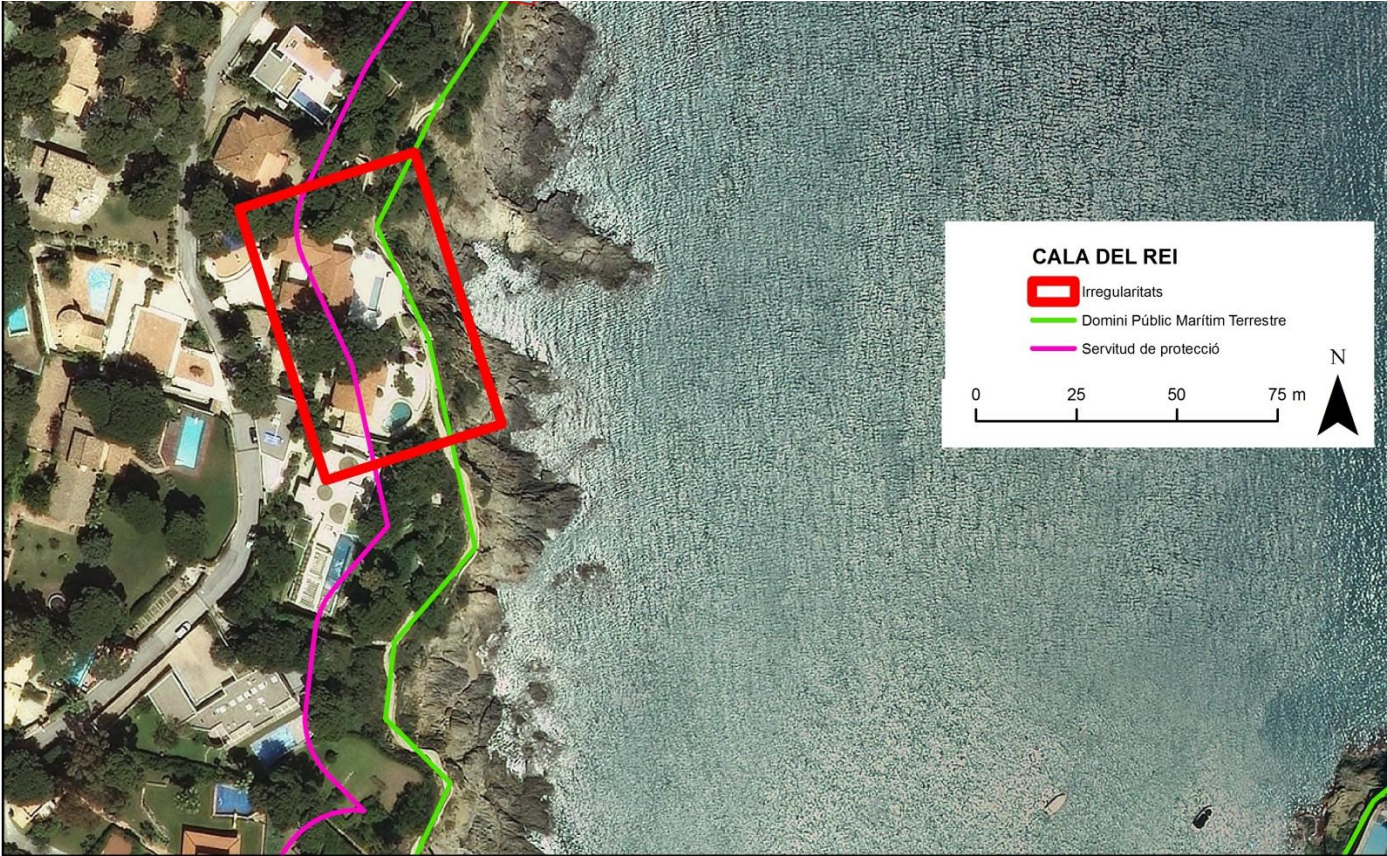
També trobem una falta de manteniment i/o restauració del camí de ronda, arran de les pluges del mes de maig.

Imatge 3.17: Els dos habitatges que es veuen de.s del camí de ronda i que es troben més a prop de la costa incomplint la normativa de no poder haver-hi habitatge en la servitud de protecció.

Imatge 3.18.: estat de conservació del camí de ronda el 12 de maig del 2017.

Nom	CALA DEL REI
Dimensions 10 m de longitud x 5 m d'amplada	
Superfície 50 m ²	
Localització i descripció Cala situada al sector nord, més propera a la platja de Sa Riera que pas a la platja del Racó, contigua de la Cala de Caganer del Duc. Es tracta d'una cala molt aïllada i amb difícil accés. Per arribar-hi és necessari fer el camí de ronda obligatòriament i baixar per escales tortuoses	
Tipus de sòl Bàsicament roquissar.	
Serveis No n'hi ha.	

Imatge 3.19.: Ortofotomapa de la Cala del Rei.

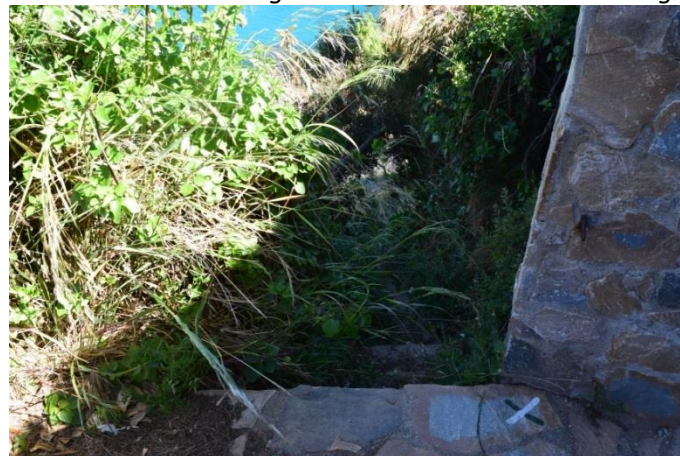
Irregularitats

Un parell d'habitatges es troben dins de la servitud de protecció. No només tenen el jardí i les piscines sinó també part de l'habitatge que és el que no es permet.

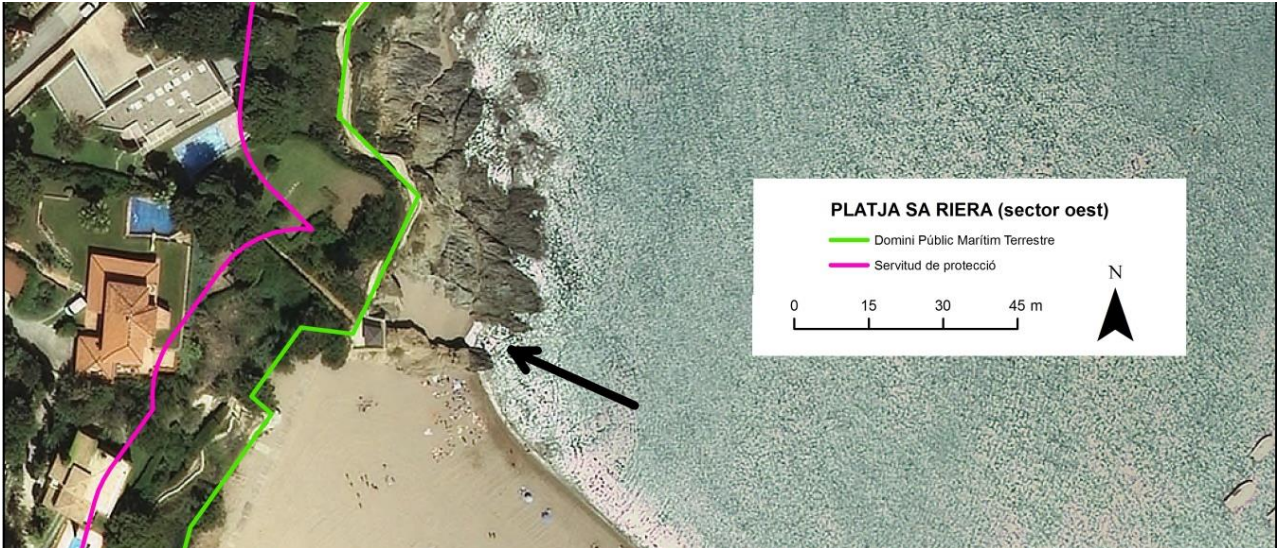

També el mal manteniment de les escales que baixen fins a la mateixa cala. Com es veu a la imatge (imatge 3.22. i 3.23.) es troben en un estat de deixadesa total. Hi trobem una gran població d'herbes que dificulten veure-les i fer-les servir.

Imatge 3.20. i 3.21.: Part de l'habitatge que es troba dins de la franja de protecció

Imatge 3.22. i 3.23.: Estat en el qual es troben les escales que donen accés a la cala.

Nom	PLATJA SA RIERA (SECTOR OEST)		
Dimensions 7 m de longitud x 12 m d'amplada			
Superfície 84 m ²			
Localització i descripció Petita platja situada a l'extrem oest de la Platja de Sa Riera. Es troba envoltada de roques baixes amb el camí de ronda passant per darrere seu. A més a més té un petit mirador al costat que pertany al mateix camí de ronda.			
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.			
Serveis No n'hi ha.			
Irregularitats No n'hi ha.			<p><i>Imatge 3.25. i 3.26.: a l'esquerra el mirador que trobem en aquesta zona. A la dreta, el sector oest de la Platja Sa Riera</i></p>

Imatge 3.24.: Ortofotomapa del sector oest de la Platja de Sa Riera.

Imatge 3.25. i 3.26.: a l'esquerra el mirador que trobem en aquesta zona. A la dreta, el sector oest de la Platja Sa Riera

Nom	PLATJA SA RIERA (SECTOR CENTRE)
Dimensions 190 m de longitud x 80 m d'amplada	
Superfície 15.120 m ² (1,5 ha)	
Localització i descripció Segona platja més gran del municipi de Begur, situada en el sector nord del municipi. Es tracta d'una platja espaiosa encaixada entre penya-segats boscosos i amb presència humana molt a prop de la platja. A més a més, va ser guardonada amb la bandera blava per la temporada 2016-2017.	
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.	
Serveis Disposa de múltiples terrasses, restaurants i bars. També d'allotjaments turístics i activitats esportives. També disposa d'accés per discapacitats amb una passarel·la de plaques de formigó cap al centre de la platja.	

Imatge 3.27.: Ortofotomapa del sector oest de la Platja de Sa Riera.

Irregularitats

1, 2 i 3 → plataformes de formigó amb cablejat que surt per fora. Segurament entrada i sortida d'aigua i electricitat dels "xiringuitos" de la platja a l'estiu.

4 → Zona que es troba dins del Domini Públic Marítim Terrestre.

5 → Zona on deixen les barques.

Imatge 3.28.: Irregularitat 1, 2 i 3. Es tracta de plataformes de formigó enclavades a les bores de la platja. Com diu la normativa, dins del DPMT no es permeten estructures fixes.

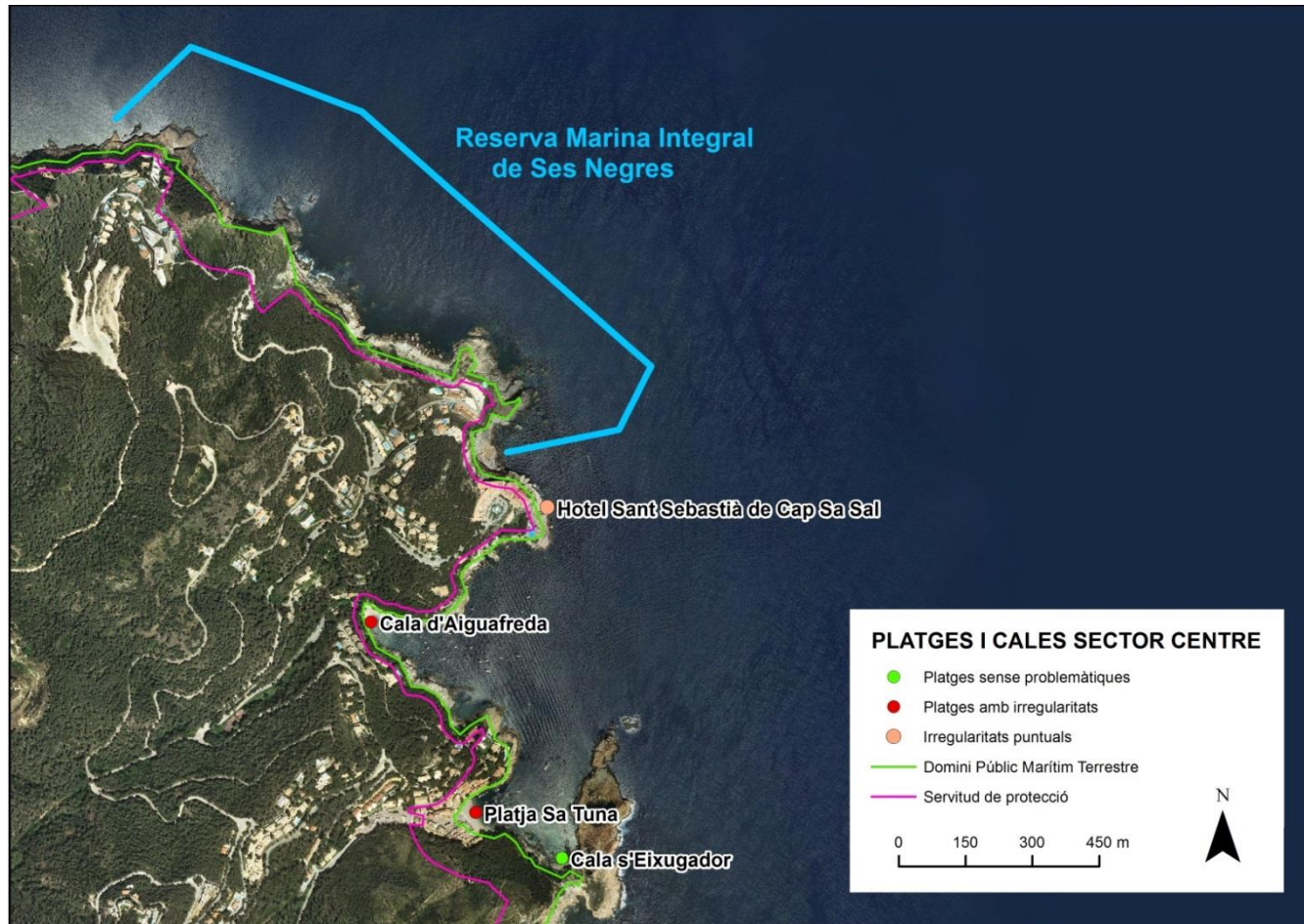
Imatge 3.29.: irregularitat 5, zona on deixen les barques a l'estiu, però que a l'hivern encara en trobem alguna de col·locada. Es tracta d'una zona poc cuidada, amb plàstics i estris de pesca tirats pels marges.

Imatges 3.30. i 3.31.: irregularitat 4. La imatge de l'esquerra mostra el bloc que sobresurt i entra dins del domini públic marítim terrestre. A la dreta, la imatge de perfil d'aquesta mateixa estructura, on es veu clarament que per darrere seu passa un carrer, que és just on trobem el límit del DPMT. Actualment aquest edifici és un restaurant que a més ocupa amb la terrassa la zona de pas per el passeig marítim, i clarament no és desmuntable.

Nom	PLATJA SA RIERA (SECTOR EST)	
Dimensions 14 m de longitud x 12 m d'amplada		
Superfície 168 m ²		
Localització i descripció Petita platja situada a l'extrem est de la Platja de Sa Riera, a la que es pot accedir a través del camí de ronda vorejant els penya-segats de la zona est. Es tracta d'una cala molt reduïda i encaixada entre penya-segats d'aquesta manera l'arribada de sediments únicament pot provenir del mar.		
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.		
Serveis No n'hi ha.		
Irregularitats No n'hi ha.		<p data-bbox="958 965 1758 997" style="text-align: center;"><i>Imatge 3.32.: Ortofotomapa del sector est de la Platja de Sa Riera.</i></p> <p data-bbox="1288 1149 1971 1212" style="text-align: center;"><i>Imatge 3.33.: estat actual del sector est de la Platja de Sa Riera.</i></p>

Reserva Marina de Ses Negres i platges i cales del sector centre

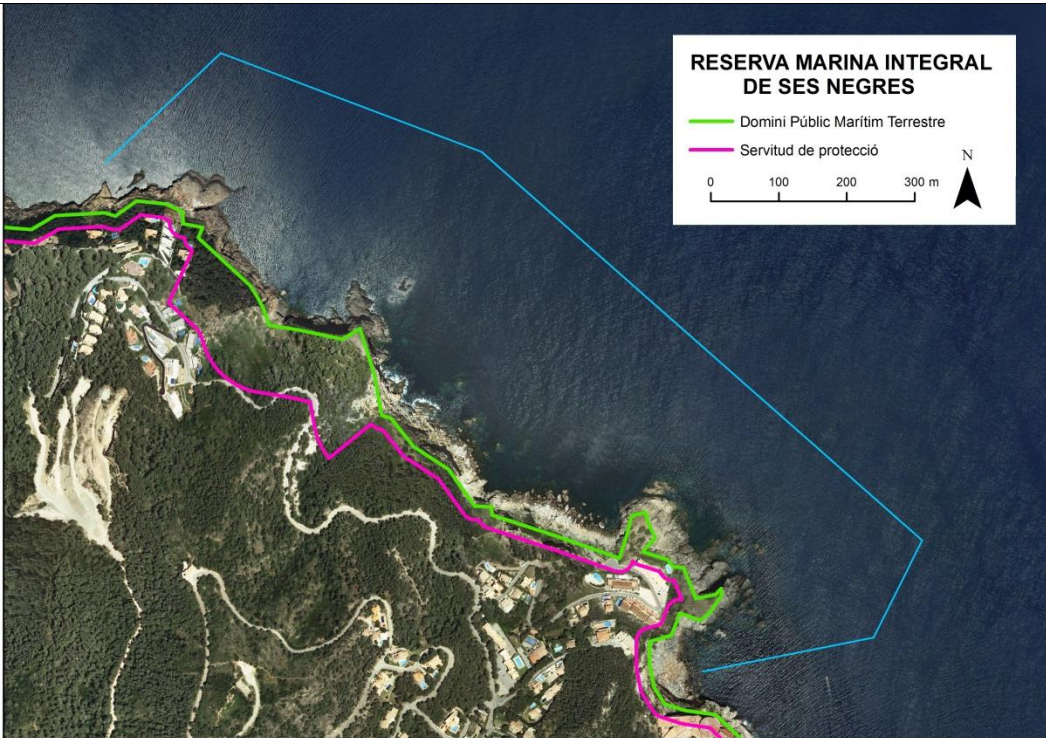

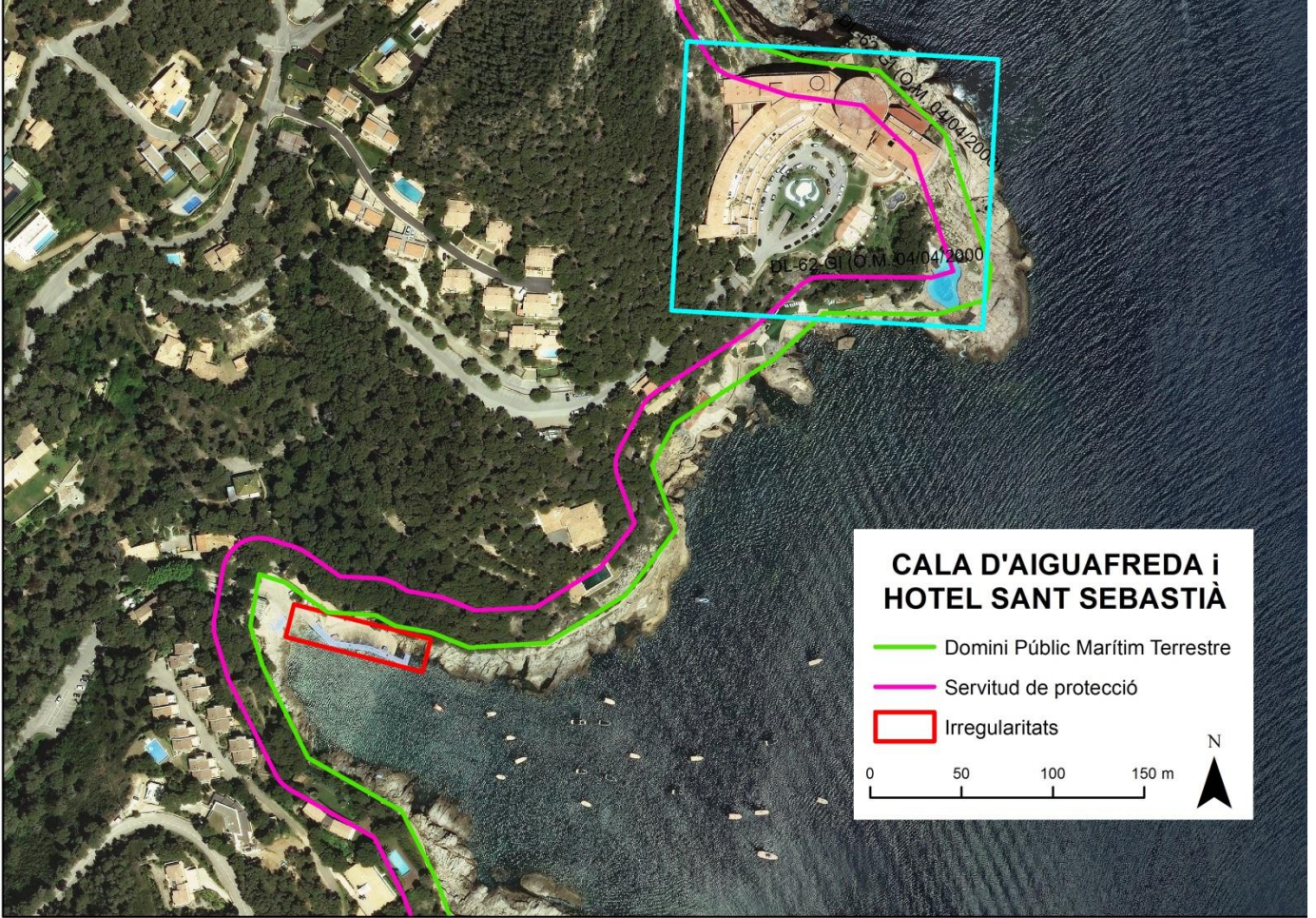
En aquest apartat, em dedico a les platges del sector centre i la interacció dels elements antròpics amb el DPMT i la Servitud de Protecció. Com es veu al mapa, trobem 2 tipus de platges i cales, unes marcades amb verd i unes altres en vermell. Tot i no ser concretament “platges i cales”, també trobem marcat i tinc en compte la Reserva Marina de Ses Negres, ja que trobo que és un sector important i que fa d'enllaç entre el sector nord i el sector centre.

Com he explicat anteriorment, les marques en color verd són aquelles que no es troben alterades per l'acció antròpica i que el DPMT i la Servitud de Protecció és respecte. Els punts vermells, en canvi, ens alerten de possibles irregularitats en el DPMT o bé en la servitud de protecció.

Imatge 3.34.: ortofotomapa que inclou les platges i cales del sector centre i algunes peculiaritats de la zona.

Així doncs, dono pas a les fitxes individualitzades de les platges del sector sud i de la Reserva de Ses Negres.

Nom	RESERVA MARINA DE SES NEGRES
<p>Informació</p> <p>La Reserva Marina de Ses Negres engloba més de 1800 m (80 ha) que van des de la platja de Sa Riera fins gairebé la Cala d'Aiguafreda, més concretament fins al Cap Sa Sal.</p> <p>Es troba orientada cap al N – NE, de tal manera que li arriben vents de tramuntana i de llevant, que modelitzen la seva morfologia rocosa.</p> <p>Es va formar l'any 1993 i des de llavors la zona està sotmesa a vigilància i restricció de les activitats que puguin malmetre l'hàbit terrestre i marí.</p> <p>En la zona protegida es prohibeix la pesca i la navegació amb barques de motor. Tot i així, és possible fer submarinisme o bé navegar amb kayak. Gràcies a les restriccions, s'ha recuperat la diversitat ecològica de la zona amb boscos de posidònia i de corall.</p> <p>Tot i així, en els últims anys, la vigilància ha disminuït considerablement. Els primers encarregats en la seva protecció va ser l'associació de Nereo (1993 – 2007) i de seguit de la Fundació CRAM (2007 – 2009). Aquests últims van descartar el seu compromís pel seu alt cost i la Generalitat el va assumir, posant dues persones de vigilància per la zona terrestre.</p>	 <p>RESERVA MARINA INTEGRAL DE SES NEGRES</p> <ul style="list-style-type: none"> — Domini Públic Marítim Terrestre — Servitud de protecció <p>0 100 200 300 m</p> <p>N</p> <p><i>Imatge 3.35.: Ortofotomapa amb les servituds i el DPMT</i></p> <p><i>Imatge 3.36.: Recreació 3D de Google Earth de la zona de la Reserva Marina de Ses Negre.</i></p>

Nom	CALA D'AIGUAFREDA
Dimensions 30 m de longitud x 15 m d'amplada	
Superfície 450 m ²	
Localització i descripció <p>La primera cala que trobem dins del sector centre, després d'haver fet la Reserva Marina de Ses Negres.</p> <p>Es tracta d'una cala totalment de formigó, amb un baixador de formigó que apropa als banyistes a l'aigua i que a l'hora fa de canal d'una riera que arriba fins a la cala. A més a més té una passarel·la també de formigó que va vorejant la cala.</p> <p>Tampoc disposa de vegetació, només trobem aquella que ja està en els penya-segats de darrere la zona formigonada.</p>	 <p>CALA D'AIGUAFREDA i HOTEL SANT SEBASTIÀ</p> <ul style="list-style-type: none"> — Domini Públic Marítim Terrestre — Servitud de protecció □ Irregularitats <p>0 50 100 150 m</p> <p>N</p>
Tipus de sòl Formigó, no té gens de sorra.	
Serveis A 5-10 m té un hotel/restaurant i disposa d'una zona d'esbarjo amb taules de pícnic .	<p><i>Imatge 3.37.: Ortofotomapa amb les servituds i el DPMT</i></p>

Irregularitats

La platja en general, ja que es tracta d'una construcció fixa, tot formigonat, dins del DPMT. En cap moment es respecti l'origen verge i natural de la zona.

A més a més, té una passarel·la i una superfície formigonada al seu voltant sense cap utilitat.

Ubicació molt pròxima del complex hotelier de "Hotel & Restaurant Cap Sa Sal Luxury", situat a l'extrem del cap Sa Sal. En l'ortofotomapa (Imatge 3.40.) es veu perfectament les dimensions d'aquest complex.

Imatge 3.38.: Es pot veure perfectament l'estat de la platja, totalment artificial, amb un baixador de formigó. També amb un sortint de formigó amb un desnivell elevat fins a fons de l'aigua. Pel que fa a l'aigua, era molt clara i neta com es pot observar.

Imatge 3.39.: Passera o "passeig marítim" que va paral·lel a l'entrada del mar cap a terra. Es tracta d'una passera d'uns dos metres d'amplada sense baranes de protecció. També de diferents pivots de ferro rovellats units amb una cadena de ferro també rovellada, que delimiten com una petita plaça de formigó i pedres.

*Imatge 3.40.: complex hoteler de
"Hotel & Restaurant Cap Sa Sal
Luxury", situat a l'extrem del cap Sa
Sal.*

Nom	PLATJA DE SA TUNA
Dimensions 80 m de longitud x 22 m d'amplada	
Superfície 1760 m ² (0,2 ha)	
Localització i descripció La platja més gran del sector centre. Es tracta d'una platja semiurbana sense passeig marítim. El camí de ronda en aquesta zona s'endinsa per dins del poble i s'enfila pel turó que es veu darrere de les cases per arribar al Mirador de Sa Tuna	
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.	
Serveis Disposa de tota mena de llocs de restauració i d'allotjament.	

Imatge 3.41.: Ortofotomapa amb les servituds i el DPMT

Irregularitats

Com es veu en el mapa [Imatge 3.41.] i a les fotografies [Imatge 3.42., 3.43. i 3.44.], la urbanització de sa Tuna es troba dins de la franja de protecció, que com diu la normativa: "estan prohibides les edificacions d'ús residencial".

També trobem construccions permanents dins del DPMT, que tampoc està permès i poca rigorositat a l'hora de tenir en compte les pilones que marquen el DPMT [Imatge 3.45.]

Imatge 3.42.: Vista del municipi des del camí de ronda.

Imatge 3.43.: habitatges laterals que ressegueixen la costa juntament amb el camí de ronda

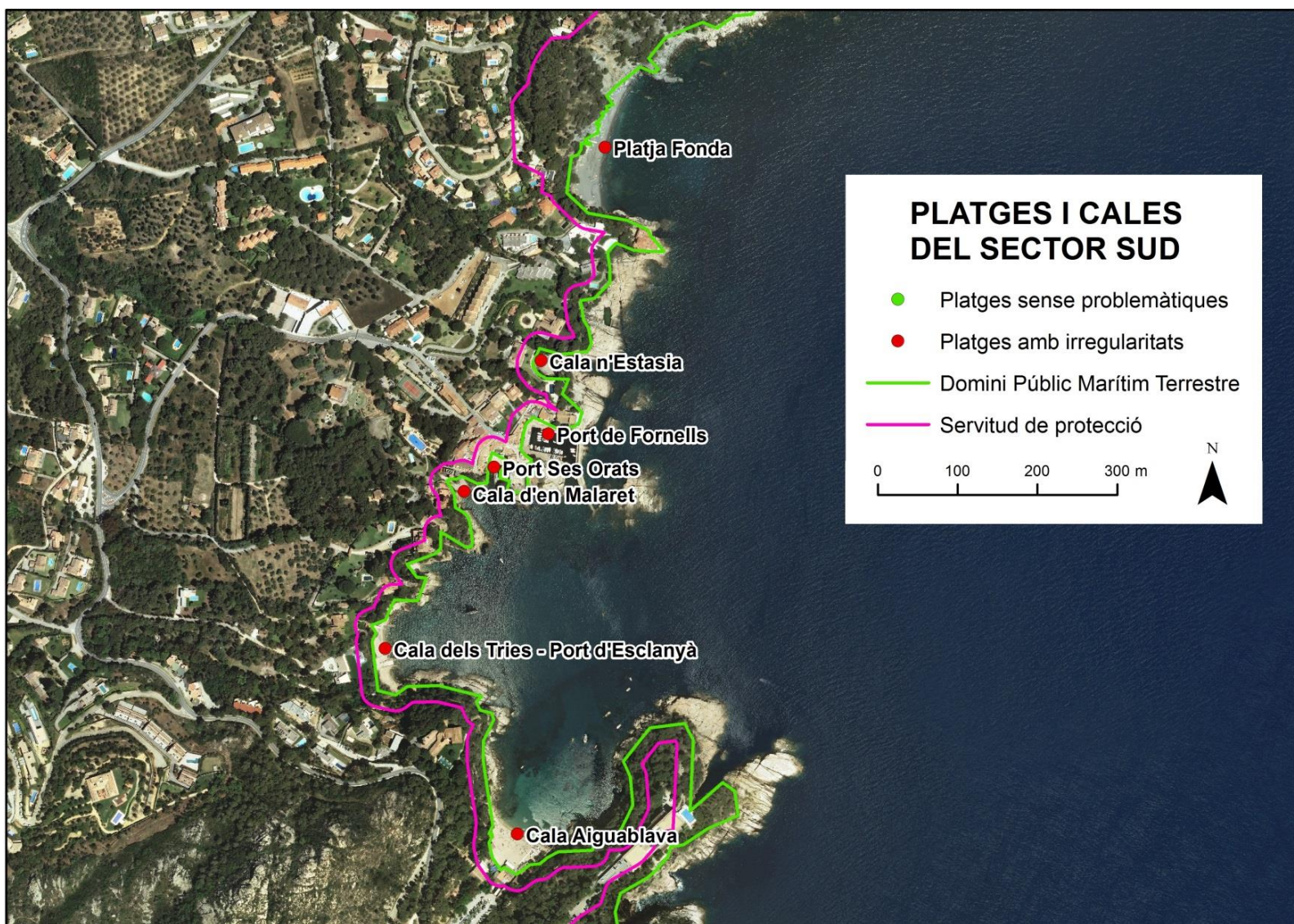
Imatge 3.44.: Vistes de la urbanització de Sa Tuna des del Mirador de Sa Tuna.

Imatge 3.45.: piona engolida literalment pel paviment dels mateixos carrers de la urbanització.

Nom	CALA DE S'EIXUGADOR	
Dimensions 71 m de longitud x 9 m d'amplada		
Superfície 639 m ²		
Localització i descripció <p>Cala aïllada, amb un accés força complicat, ja que es troba entre penya-segats i el camí de ronda no passa formalment fins allà. Es troba seguidament de la platja de Sa Tuna.</p> <p>Es troba a recer de les llevantades gràcies a la Punta des Plom, que li fa de paret a tota la zona est.</p> <p>També es troba força aïllada de la població per tots costats com es pot veure a la imatge [Imatge 3.46.]</p>		
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.		
Serveis No n'hi ha.		
Irregularitats No n'hi ha		<p><i>Imatge 3.46.: Ortofotomapa amb la servitud de protecció de la Cala de s'Eixugador.</i></p> <p><i>Imatge 3.47.: Fotografia de la platja de s'Eixugador en l'estat actual.</i></p>

Platges i cales del sector sud

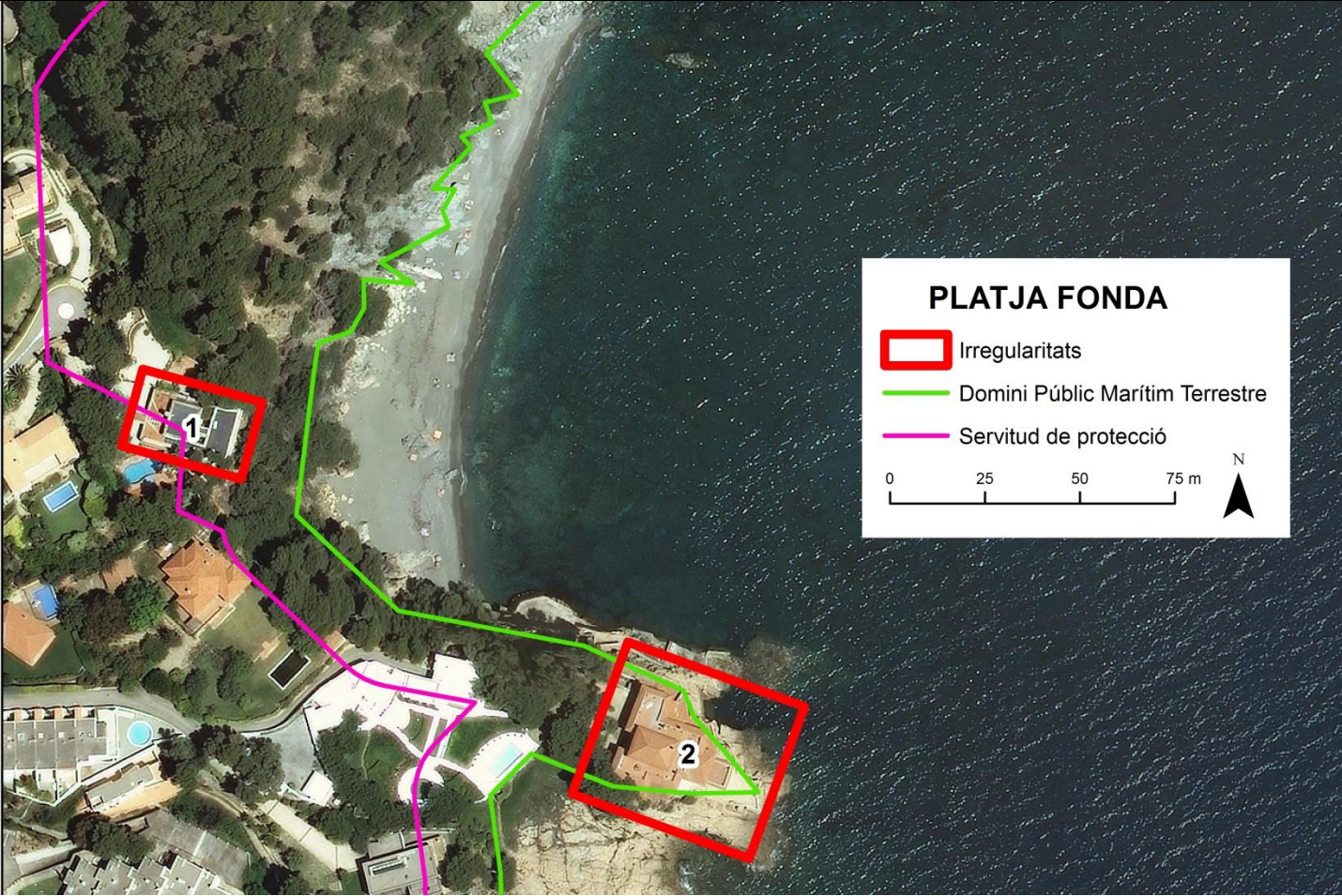
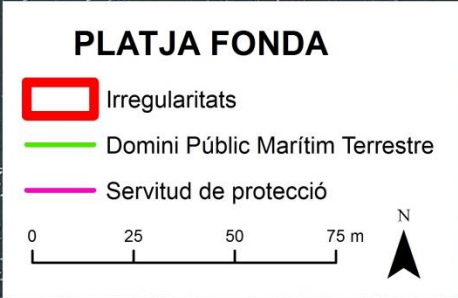

Finalment, el tram del sector sud del municipi de Begur, en el qual la gran majoria de les platges, cales i passarel·les marítimes es troben dins de la urbanització de Fornells

amb tot un reguitzell de cales i platges, juntament amb el Port de Fornells i el Port d'Esclanyà.

Imatge 3.48.:

Ortofotomapa que inclou les platges i cales sense problemàtiques, les platges i cales amb irregularitats i també les línies que marquen el DPMT i la Servitud de Protecció.

Nom	PLATJA FONDA
Dimensions 170 m de longitud x 15 m d'amplada	
Superfície 3100 m ² (0,3 ha)	
Localització i descripció És la primera platja que ens trobem en el sector sud del litoral del municipi de Begur i a més a més, és la platja més gran d'aquest sector. Es tracta d'una platja aïllada sense passeig marítim ubicada entre parets rocoses que sobresurten entre la sorra i amb una població de pins. L'accés és a través d'una escalinata amb molt pendent i per tant no apta per tots els públics.	
Tipus de sòl Sorra fina fosca, grisenca.	
Serveis No n'hi ha.	 <p data-bbox="669 1257 1901 1289"><i>Imatge 3.49.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMTi les irregularitats que trobem a la Platja Fonda.</i></p>

Irregularitats

Les dues irregularitats en aquesta platja són de la mateixa tipologia, tot i que una és molt més exagerada que l'altra pel factor impacte visual..

1 → Habitatge es troba dins de la franja de protecció on no estan prohibides les edificacions d'ús residencial. A més a més, tenen un perill associat, ja que es troba engolida literalment pel bosc, en un territori amb un alt risc d'incendis..

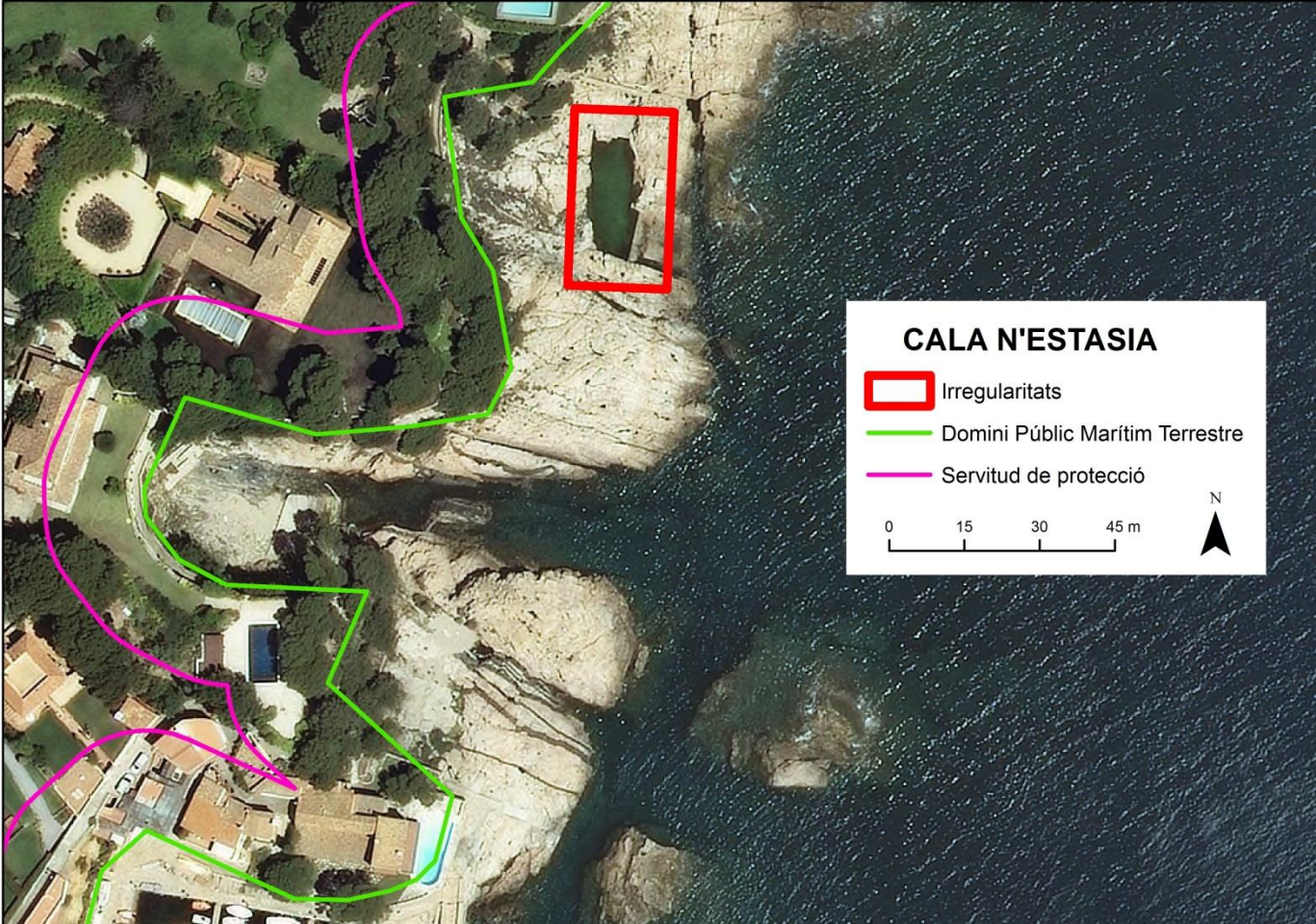
2 → Habitatge que es troba també dins de la franja de protecció en la qual estan prohibides les edificacions d'ús residencial. Aquest es troba a primeríssima línia de mar, rosant el DPMT i els penya-segats.

Imatges 3.50., 3.51. i 3.52.: Fotografies de la irregularitat 1. Les dues imatges superiors són dels dos habitatges que es troben dins de la franja de protecció. La imatge de l'esquerra, pertany a un edifici en plena construcció que encara no apareix en l'ortofotomapa.

Imatges 3.53.: Fotografia de la irregularitat 2.

Nom	CALA N'ESTASIA
Dimensions 12 m de longitud x 14 m d'amplada	
Superfície 168 m ²	
<p>Localització i descripció</p> <p>Cala que trobem després de la Platja Fonda, orientada cap a l'est i a recer dels vents de tramuntana. Es troba dins de la mateixa entitat de població de Fornells i es voreja amb el camí de ronda des de l'alçada de les cases, a uns 10-15 d'altura.</p> <p>Com trobem en altres platges, aquesta també té un baixador de formigó que antigament servia per a les barques de pescadors. Així doncs és una cala totalment urbana, ja que es troba dins mateix i amb les cases a pocs metres de la sorra.</p> <p>Per accedir-hi, s'ha de fer a través d'unes escales que recentment han arrelat i que arriben a peu de mar.</p>	 <p>CALA N'ESTASIA</p> <ul style="list-style-type: none"> Irregularitats Domini Públic Marítim Terrestre Servitud de protecció <p>0 15 30 45 m N</p>
Tipus de sòl Sorra gruixuda daurada.	
Serveis No n'hi ha.	<p><i>Imatge 3.54.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i la irregularitat que trobem a la Cala n'Estasia.</i></p>

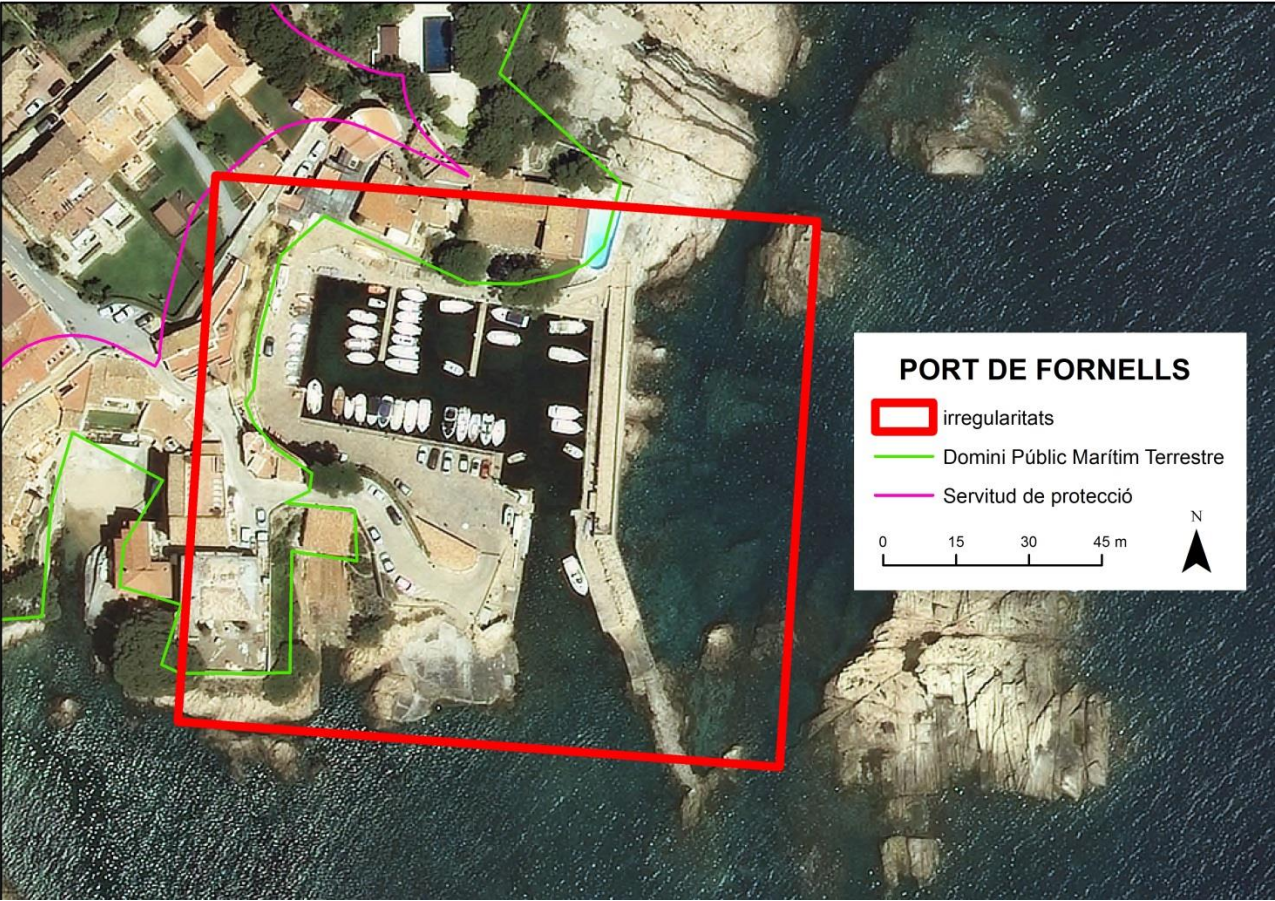
Irregularitats

Encara que no es trobi pertinentment a la cala de n'Estasia, en ser la més pròxima a la irregularitat, l'he decidit posar aquí. Es tracta d'una Piscina "natural" a les roques i dins del DPMT.

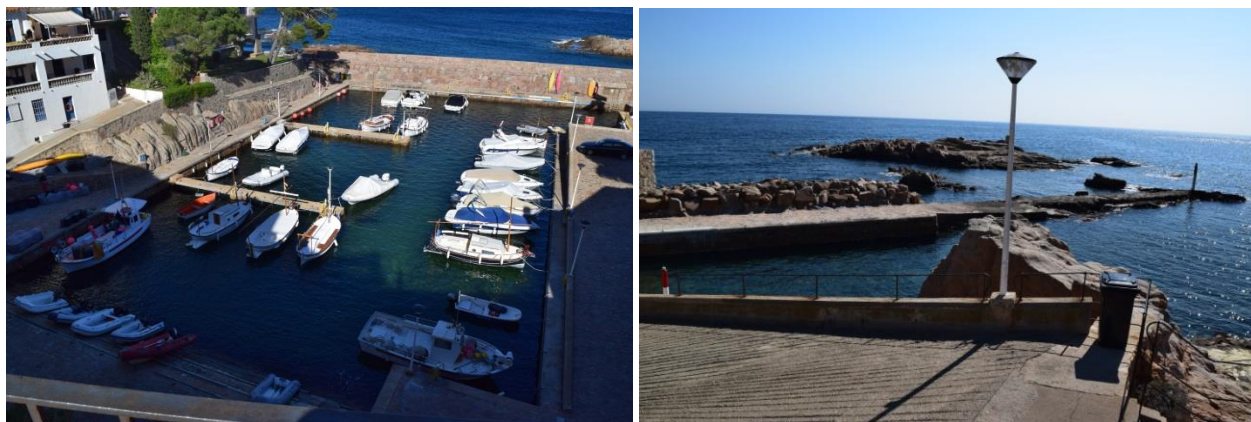
Imatge 3.55.: veiem perfectament la piscina anomenada "Piscina Es Cau".

La piscina d'Es Cau que es troba construïda sobre les roques a primera línia de mar, dins del DPMT, entre la platja Fonda i la Cala n'Estasia. La paret més interior està construïda de formigó igual que el fons de la piscina. A més a més, disposa d'un orifici al fons per poder buidar-la quan es vulgui i un saltant d'aigua impulsat per una bomba per tal d'omplir-la també a demanda. El fet que ocupi una zona dins del DPMT fa que no puguin posar una tanca limitant que és propietat privada i que per aquest fet a l'estiu situen un vigilant per restringir l'ús per aquells que fan servir els "Apartaments Es Cau".

Nom	PORT DE FORNELLS
Dimensions 23 m de longitud x 10 m d'amplada	
Superfície 230 m ²	
Localització i descripció <p>És el port més gran i amb més infraestructures del municipi de Begur. Això fa que sigui bàsicament formigó, amb un espigó que sobresurt cap a mar per tal de protegir el port i les embarcacions dels temporals de llevant. El port té capacitat per una mica més d'una cinquantena d'embarcacions petites com es veu a la imatge [Imatge 3.56].</p> <p>Tot i ser totalment de formigó podem trobar la Cala de Fornells, una petita zona de bany sense sorra habilitada al costat de l'espigó, també de formigó [Imatge 3.59].</p>	 <p>PORT DE FORNELLS</p> <ul style="list-style-type: none"> irregularitats Domini Públic Marítim Terrestre Servitud de protecció <p>0 15 30 45 m N</p>
Tipus de sòl Formigó i blocs de pedra.	
Serveis Els que pot oferir la mateixa urbanització de Fornells, restaurants i bars que inunden els carrers de petites terrasses.	<p><i>Imatge 3.56.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i la irregularitat que trobem al Port de Fornells.</i></p>

Irregularitats/Puntualitats

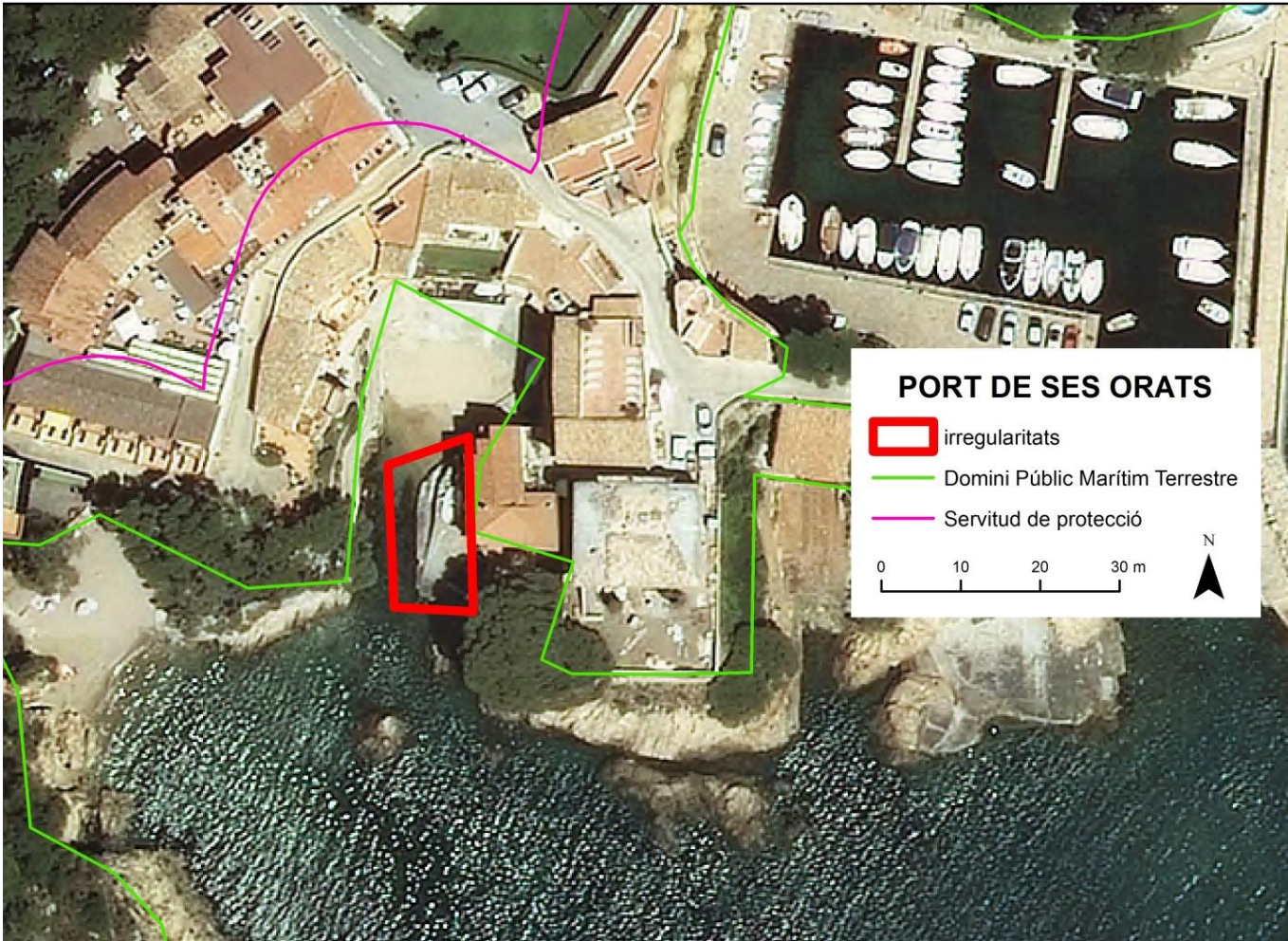
Necessitat d'una concessió per part del govern per la instal·lació i construcció del Port de Fornells.

Imatges 3.57. i 3.58.: Fotografies del port de Fornells en el mes de maig i el seu espigó.

Imatge 3.59.: "Platja" del Port de Fornells.

Nom	CALA DE SES ORATS
Dimensions 14 m de longitud x 11 m d'amplada	 <p>PORT DE SES ORATS</p> <ul style="list-style-type: none"> irregularitats Domini Públic Marítim Terrestre Servitud de protecció <p>0 10 20 30 m N</p>
Superfície 154 m ²	
<p>Localització i descripció</p> <p>Cala i petit port, situat a continuació del port de Fornells, i que per tant també la trobem dins l'entitat de població de Fornells. Es troba enclavada dins del mateix poble, de tal manera que les cases s'aboquen sobre d'ella.</p> <p>La zona de sorra comparteix espai amb un baixador de formigó utilitzat antigament per les barques, ja que actualment trobem un cartell que prohibeix les embarcacions [Imatge 3.63.]. Tot i així encara té espai amb sorra pels banyistes.</p>	
Tipus de sòl Sorra fina daurada i passarel·la de formigó.	
Serveis Propers a la cala trobem els serveis que ofereix la mateixa urbanització. Tot i així, a peu de mar, només trobem cases privades, cap local d'hostaleria.	<p><i>Imatge 3.60.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i la irregularitat que trobem al Port de Ses Orats.</i></p>

Irregularitats

La principal irregularitat és la ubicació del baixador de formigó per barques i d'una casa situada dins del DPMT.

A més a més també trobem barques i elements pesquers que semblen estar abandonats o no gaire ben cuidats. També trobem una placa que prohibeix les embarcacions però tot i així hi trobem una barca al costat.

Imatges 3.61 i 3.62.: Fotografies on es pot observar el baixador de formigó amb la barca i els elements de pesca i també la casa que es troba dins del Domini Públic.

Imatge 3.63. i 3.64.: Fotografia de la placa que prohibeix les embarcacions a aquesta cala i fotografia de la cala en el seu conjunt.

Nom	CALA D'EN MALARET
Dimensions	170 m de longitud x 15 m d'amplada
Superfície	3100 m ² (0,3 ha)
Localització i descripció	<p>És la primera platja que ens trobem en el sector sud del litoral del municipi de Begur i a més a més, és la platja més gran d'aquest sector.</p> <p>Es tracta d'una platja aïllada sense passeig marítim ubicada entre parets rocoses que sobresurten entre la sorra i amb una població de pins.</p> <p>L'accés és a través d'una escalinata amb molt pendent i per tant no apta per tots els públics.</p>
Tipus de sòl	Sorra fina fosca, grisenca.
Serveis	<p>Trobem algun restaurant pròxim, però no en la mateixa cala.</p>

Imatge 3.65.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i la irregularitat que trobem a la Cala d'en Malaret.

Irregularitats

Un parell o tres de cases que es troben dins de la servitud de protecció, en la qual està prohibit construir habitatges residencials.

Imatge 3.66. i 3.67.: Els dos habitatges que es troben dins de la zona de la servitud de protecció.

Imatge 3.68.: Fotografia de la platja en el seu conjunt.

Nom	CALA DELS TRIES - PORT D'ESCLANYÀ
Dimensions 63 m de longitud x 26 m d'amplada	 <p data-bbox="1469 467 1995 724"> CALA DELS TRIES - PORT D'ESCLANYÀ ■ Irregularitats — Domini Públic Marítim Terrestre — Servitud de protecció </p> <p data-bbox="1491 667 1877 687">0 15 30 45 m</p> <p data-bbox="1899 564 1928 635">N</p>
Superfície 1638 m ² (0,2 ha)	
Localització i descripció Un cop sortim de dins de l'entitat de població de Fornells, el camí de ronda s'endinsa dins d'uns túnels per acabar a la Cala dels Tries, on també hi trobem el Port d'Esclanyà. Es tracta una platja que disposa de dos baixadors de formigó per les barques, un a l'extrem nord i un altre al centre de la platja.	
Tipus de sòl Formigó i blocs de pedra.	
Serveis No n'hi ha.	
<p><i>Imatge 3.69.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i la irregularitat que trobem en la Cala dels Tries o Port d'Esclanyà.</i></p>	

Irregularitats

Es trobem amb antigues construccions que actualment es troben en desús, com seria el baixador o làmina de formigó que trobem al centre de la cala.

I també antigues construccions que actualment són d'ús privat com seria el baixador de formigó que trobem en un extrem [imatge 3.70.]. La categoritzo com a ús privat perquè just a sobre del baixador hi ha una casa recentment rehabilitada i delimitada per murs de pedra.

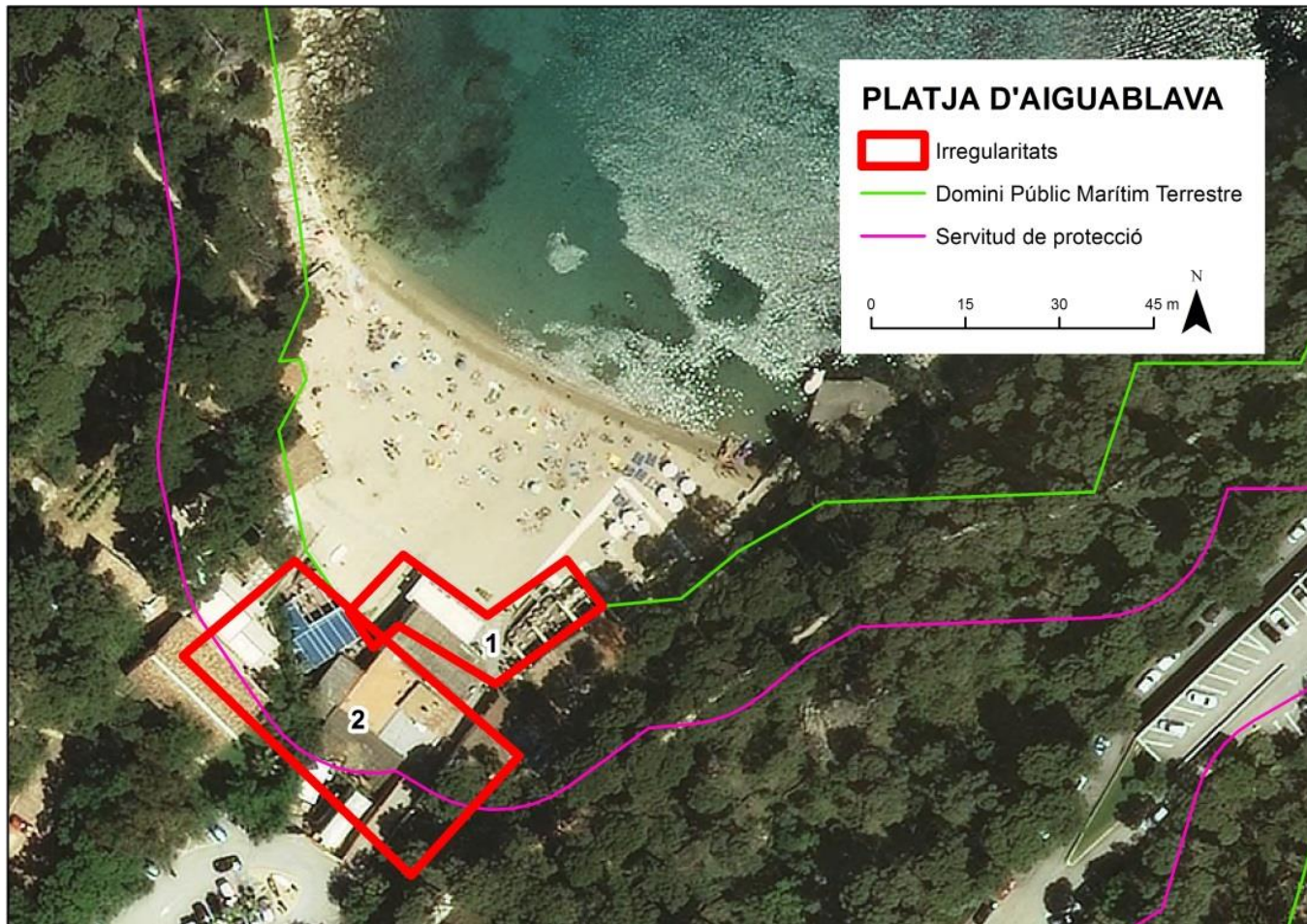

Imatge 3.70.: Imatge del baixador de l'antic Port d'Esclanyà que actualment sembla ser d'ús privat.

Imatge 3.71.: Imatge en general de la Cala dels Tries.

Nom	PLATJA D'AIGUABLAVA
Dimensions	87 m de longitud x 27 m d'amplada
Superfície	2349 m ² (0,2 ha)
Localització i descripció	<p>Última platja analitzada del sector sud del municipi de Begur, a recer de les llevantades gràcies a la Punta des Mut que li fa de barrera a l'est.</p> <p>Es tracta d'una platja semi-urbana amb la població pròxima a la platja. Això fa que també sigui una de les més transitades del municipi.</p> <p>És una de les més conegudes ja des de fa dècades per la construcció del Parador [Imatge 3.75.] per part del govern franquista.</p>
Tipus de sòl	Sorra fina fosca, grisenca.
Serveis	Bàsicament restauració.

Imatge 3.72.: Ortofotomapa amb les servituds, el DPMT i les irregularitats trobades a la Platja d'Aiguablava.

Irregularitats

Ens trobem amb dues tipologies d'irregularitats:

1 → ocupació del DPMT per part de terrasses del restaurant Les Acàcies. Tot i que es tracta d'una estructura desmuntable, es troba fixa sobre una estructura formigonada i per tant, permanent.

2 → ocupació de la servitud de protecció per part de

Imatge 3.73.: Fotografia on podem veure la Platja d'Aiguablava en la seva globalitat.

Imatge 3.74.: Terrassa fixa dins de DPMT del restaurant Les Acàcies.

Imatge 3.75.: Fotografia del Parador

QUADRE RESUM DE LES IRREGULARITATS EN EL LITORAL DE BEGUR

		TIPOLOGIA DE PROBLEMÀTIQUES								
		Ocupació del DPMT			Ocupació de la zona de protecció		Manteniment			
		Zones residencials	Restauració	Passeres/formigó	Zones residencials	Ocupació hotelera	Camins de ronda	Pilones del DPMT	Escales a les cales i estat en general de la platja	
SECTOR NORD	Platja del Racó									
	Cala Moreta									
	Cala d'Illa Roja									
	Cala Caganer del Duc									
	Cala del Rei									
	Sa Riera (oest)									
	Sa Riera (centre)									
	Sa Riera (est)									
SECTOR CENTRE	Cala d'Aiguafreda									
	Platja de Sa Tuna									
	Cala s'Eixugador									
SECTOR SUD	Platja Fonda									
	Cala n'Estasia									
	Port de Fornells									
	Port Ses Orats									
	Cala d'en Malaret									
	Cala dels Tries – Port d'Esclanyà									
	Platja d'Aiguablava									

6. Conclusions

Les conclusions que he pogut extreure fent el treball han set:

- Actualment tenim una Llei de Costes que pretén "regular, protegir i gestionar la utilització del domini públic marítimo-terrestre, per tal de reduir l'antropització o privatització del litoral", però que disminueix la Servitud de Protecció incentivant a construir encara més a prop del mar.
- Tot i trobar-nos amb una llei força permissiva, el municipi de Begur incompleix la Llei de costes en gran part del seu litoral exceptuant la Reserva marina de Ses Negres (justament per el fet de ser una reserva) i el tram que va del Cap de Begur a Platja Fonda.
- Primerament, la falta permanent i continua de les pilones que limiten el DPMT. És de lògica, que si no es sap on estan situades aquestes pilones, és impossible saber si un edifici o instal·lació es troba dins o fora del DPMT. De la mateixa manera, també manca de gestió i de manteniment certs punts del recorregut com serien escales trencades i desfalcades amb perill de trencar-se i zones esllavissades ocupant el camí de terra i pedres (Cala Caganer del Duc i Cala del Rei). Com que tot allò que es troba dins del DPMT és competència de l'Estat, el municipi no pot encarregar-se d'aquesta feina.
- Poc compliment de la normativa del DPMT, que cita literalment que és terreny públic i per tant tot allò que hi trobem ha de ser d'ús públic i no pot haver-hi estructures fixes ni habitatges en aquesta zona. Tot i així hi ha algunes platges com les de Sa Riera centre o Aiguafreda que tenen estructures de formigó en forma de passarel·la o ve petits enclavaments dins del DPMT. Juntament amb aquests enclavaments puntuals de formigó trobem cablejats que surten a la llum que fan de connexió a l'estiu dels "xiringuitos" però que la resta de l'any es troben a l'aire lliure.
- Apropiació del DPMT i concessió de part de l'Estat, de la "piscina natural" que trobem en el sector sud que pertany als Apartaments Es Cau.
- També en el DPMT, trobem la instal·lació d'algunes terrasses dels restaurants adjacents a les platges. Es tracten de terrasses "semi-fixes" de tal manera que es poden desmuntar quan ja no és temporada d'estiu però no ho fan. En alguns casos es tracta d'estructures desmuntables però que actuen com a fixes (restaurant Mar Blau de la Platja del Racó) o en altres llocs trobem directament una bases de formigó sobre la platja on emplacen a sobre al terrassa (Restaurant Les Acàcies a la Platja d'Aiguablava).
- Nul compliment de la Servitud de Protecció que cita literalment: "Estan prohibides les edificacions d'ús residencial, la construcció o modificació de vies de transport interurbà o de gran intensitat". Al llarg de tot el litoral begurenc trobem tant zones residencials, cases aïllades o complexos hotelers que ocupen aquesta servitud de protecció. El cas

més representatiu és la urbanització de Sa Tuna que es troba en la seva totalitat dins de la Servitud de protecció.

- Gran risc d'incendi al llarg de tot el litoral per la gran quantitat de vegetació i per la ubicació de les cases, que es troben literalment engolides pel bosc. Això suposa una exposició molt gran dels residents a aquest perill i amb una vulnerabilitat elevada en ser majoritàriament residents de 2na residència que es coneixen poc el risc al qual es veuen exposats.
- Deixadesa en algunes platges, sobretot amb els elements de pesca. Segons la Llei de Costes es permet ubicar en el DPMT, aquells elements de pesca per resguardar-los de temporals o de l'onatge, en aquest sentit les barques a bora mar no incompleixen cap normativa. El problema és la manera en la qual queda la zona després de fer-la servir o de no cuidar adequadament, deixant escombraries, trossos de fusta i xarxes a les cantonades d'algunes platges (Platja Sa Tuna o Platja de Sa Riera).
- Recorregut litoral amb un conjunt de miradors en bon estat, menys el Mirador del Cap de Begur que té un edifici abandonat que fa més nosa que servei per aquells que volen anar a contemplar les vistes.

7. Bibliografia i Webgrafia

Bibliografia

Acebillo, J., Folch, R. [dirs.]. (2000). *Atlas Ambiental de l'Àrea de Barcelona: Balanç de recursos i problemes*. Barcelona: Ariel Ciencia.

Article 3 del Real Decret 1471/1989, del 1 de desembre, per el que s'aprova el Reglament General per el desenvolupament i execució de la Llei 2/1988, de 28 de juliol, de Costes. BOE núm. 20, de 23 de Gener de 1990.

Costa, L. (1993). *Quaderns de la Revista de Girona, núm. 44. Begur*. Girona: Diputació de Girona / Caixa de Girona

Diputació de Barcelona, Àrea de Medi Ambient. (1996). *El sistema litoral un equilibri sostenible?* (núm. 13). Barcelona: Od'EA.

Jiménez, S., Prats, Ll. (2006). *El turismo en Cataluña: evolución histórica y retos de futuro*. (Vol. 4 Nº2 pàg. 153 – 174). Santa Cruz de Tenerife: Revista de Turismo y Patrimonio Cultural.

Laboratori d'enginyeria marítima universitat politècnica de Catalunya. (2008). *Llibre verd de l'estat de la zona costanera a Catalunya. (Sector de Girona)*. Departament de Política Territorial i Obres Públiques, Departament de Medi Ambient i Habitatge, Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

Ventura Mosó, M. [dir.], Fundació Mar. (2007). *Mariatge: Mar i Agents*. Begur: Mas d'en Pinc. Centre d'Estudis del Mar de Begur.

Webgrafia

Ministerio de Agricultura y Pesca, Alimentación y Medio Ambiente. Gobierno de España. (2016 – 2017). Preguntas frecuentes sobre la ley de costas y su aplicación. Recuperat des de http://www.mapama.gob.es/es/costas/preguntas-frecuentes/index2010-10-29_22.56.32.8360.aspx

El País. (2016 – 2017). Modificaciones de la Ley de Costas. Recuperat des de http://elpais.com/elpais/2014/02/28/media/1393620556_706853.html

AAEDAT, Asociación d'alumnes i exalumnes de Dret Ambiental de Tarragona. (2016 – 2017) La reforma de la ley de costas: un retroceso en la protección del litoral. Recuperat des de <https://aaedat.wordpress.com/2013/11/13/la-reforma-de-la-ley-de-costas-un-retroceso-en-la-proteccion-de-nuestro-litoral/>

Ministerio de Agricultura y Pesca, Alimentación y Medio Ambiente. Gobierno de España. (2017). Líneas de deslinde para el Dominio Público Marítimo Terrestre. Recuperat des de <http://www.mapama.gob.es/es/cartografia-y-sig/ide/descargas/costas-medio-marino/deslinde-dpmt.aspx>

Costa Brava's. (2017). Reserva Marina de Ses Negres, en Begur. Recuperat des de <http://es.blog.costabravas.com/reserva-marina-de-ses-negres-en-begur/>

Ajuntament de Begur. (2017). L'Ajuntament de Begur vol reactivar la reserva de Ses Negres. Recuperat des de http://www.begur.cat/web/cat/destacats_detall.php?id=854

Moisès Jordi Pinatella, Apunts del territori. (2017). La piscina de Begur. Recuperat des de <http://www.raco.cat/index.php/RevistaGirona/article/viewFile/266951/354566>

Laboratori d'Anàlisi i Gestió del Paisatge (LAGP), Universitat de Girona. (2017). Platges i Dunes de Catalunya. Recuperat des de <http://www.dunes.cat/>

Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya. (2016 – 2017). Vissir3 i descàrrega de capes. Recuperat des de <http://www.icgc.cat/>